

SVETOVÝ DOM SPRAVODLIVOSTI

28. novembra 2023

Bahájom sveta

Drahomilovaní priatelia,

1. 27. novembra 2021 sa uprostred tichej, tmavej noci zišlo takmer šesťsto zástupcov národných duchovných rád a regionálnych bahájskych rád spolu s členmi Svetového domu spravodlivosti a Medzinárodného centra pre učenie viery, ako aj so zamestnancami Svetového bahájskeho centra, aby si v blízkosti svätyne 'Abdu'l-Bahu s patričnou dôstojnosťou pripomenuli sté výročie Jeho zosnutia. Počas tej noci sa s otáčaním zemegule v pietnej oddanosti postupne zhromažďovali aj bahájske spoločenstvá na celom svete, v susedstvách a dedinách, mestách a veľkomestách, aby vzdali hold Postave, ktorá nemá v náboženských dejinách obdobu, a aby rozjímali nad storočím úspechov, ktoré On sám spustil.

2. Toto spoločenstvo, Bahov ľud, ktorý 'Abdu'l-Bahu vrúcne miluje, má dnes milióny členov a rozšírilo sa do približne 100 000 lokalít v 235 krajinách a teritóriách. Vynorilo sa z neznáma, aby zaujalo svoje miesto v dejisku sveta. Vytvorilo sieť tisícok inštitúcií, od miestnej úrovne až po medzinárodnú a zjednocuje rozmanité národy v spoločnom ciele, aby sa Bahá'u'lláhovo učenie prejavilo v duchovnej premene a spoločenskom pokroku. Model budovania energických miestnych spoločenstiev v mnohých oblastiach pojal tisíce, a v niektorých spoločenstvách aj desaťtisíce, duší. V takomto prostredí sa rodí nový spôsob života, ktorý sa vyznačuje svojou zbožnou povahou, angažovanosťou mladých vo vzdelávaní a službe, zmysluplnými rozhovormi medzi rodinami, priateľmi a známymi na duchovné a spoločenské témy, a spoločným úsilím o materiálny a sociálny pokrok. Posvätné spisy viery boli preložené do viac než osemsto jazykov. Výstavba národných a miestnych mašhriqu'l-adhkárov predznamenáva vznik tisícov budúcich centier zasvätených uctievaniu a službe. Svetové duchovné a administratívne centrum viery bolo ustanovené vo dvojici svätých miest 'Akká a Haifa. Napriek súčasným, až príliš zjavným obmedzeniam spoločenstva v porovnaní s jeho ideálmi a najvyššími aspiráciami, ako aj napriek vzdialenosti, ktorá ho delí od dosiahnutia jeho konečného cieľa – realizácie jednoty ľudstva, sú jeho zdroje, kapacita inštitúcií, schopnosť udržiavať systematický rast a rozvoj, jeho spolupráca s podobne zmýšľajúcimi inštitúciami, a jeho zapojenie do spoločnosti a konštruktívny vplyv na ňu, na bezprecedentnom historickom vrchole.

3. Ako ďaleko sa viera dostala od chvíle, keď 'Abdu'l-Bahá pred sto rokmi odišiel z tohto sveta! Na úsvite toho bolestného dňa sa správa o Jeho zosnutí rozšírila po meste Haifa a pohltila srdcia zármutkom. Na Jeho pohrebe sa zišli tisíce ľudí: mladí i starí, vysoko i nízko postavení, významní predstavitelia i masy: židia a moslimovia, drúzovia a kresťania, ako aj baháji – zhromaždenie, akého mesto ešte nikdy nebolo svedkom. V očiach sveta bol 'Abdu'l-Bahá zástancom svetového mieru a jednosti ľudstva, obhajcom utláčaných a podporovateľom spravodlivosti. Pre obyvateľov 'Akky aj Haify bol milujúcim otcom a priateľom, múdрым radcom a útočiskom pre všetkých, ktorí sa ocitli v núdzi. Na Jeho pohrebe ronili vrúcne prejavy lásky a nariekali.

4. Jeho stratu však, prirodzene, najviac pociťovali práve baháji. Bol vzácnym darom, ktorým ich Prejav Boží obdaril, aby ich viedol a chránil, Stredom a Osou Bahá'u'lláhovej neporovnateľnej

a všeobjímajúcej Zmluvy, dokonalým Príkladom Jeho učenia, neomylným Vysvetľovateľom Jeho Slova, stelesnením každého bahájskeho ideálu. Počas Svojho života 'Abdu'l-Bahá neúnavne pracoval v službe pre Bahá'u'lláha a v plnej miere naplňal posvätné zverenectvo Svojho Otca. Verne sa staral o vzácne semienko, ktoré bolo zasiate, a chránil ho. Ochraňoval Vec v kolíske jej zrodu a usmerňoval jej šírenie na Západe a ustanovil tam kolísku jej administratívy. Upevnil kroky veriacich a vychoval kohortu zástancov a svätcov. Vlastnými rukami uložil Bábove sväte pozostatky do mauzólea, ktoré postavil na hore Karmel, oddane sa staral o dvojicu svätých a položil základy svetového administratívneho centra viery. Chránil vieru pred jej otvorenými nepriateľmi zvnútra aj zvonka. Zjavil vzácnu chartu pre zdieľanie Bahá'u'lláhovho učenia so všetkými národmi sveta, ako aj chartu, ktorá dala zrod správne poriadku a uviedla jeho procesy do pohybu. Žil v priebehu celého obdobia Hrdinského veku, ktorý sa začal Bábovým oznámením. Jeho nanebovstúpením sa začal nový vek, ktorého črty veriaci zatiaľ nepoznali. Čo sa má stať s Jeho milovanými? Bez Neho, bez Jeho nepretržitého vedenia sa budúcnosť zdala byť neistá a pochmúrna.

5. Vnuk 'Abdu'l-Bahu, Shoghi Effendi sa zdrvený správou o Jeho zosnutí poponáhľal zo svojich štúdií v Anglicku do Svätej zeme, kde ho postihla druhá ohromujúca rana. 'Abdu'l-Bahá ho vymenoval za strážcu a hlavu viery a bahájsky svet zveril do jeho starostlivosti. Shoghi Effendi si v smútku a agónii, ale podporovaný nesklamnou starostlivosťou Bahá'u'lláhovej milovanej dcéry Bahíyyih Khánum, obliekol ťažký plášť svojho úradu a začal vyhodnocovať podmienky a vyhliadky rodiaceho sa spoločenstva.

6. Spoločenstvo veriacich prijalo oznámenie o vymenovaní Shoghiho Effendiho za strážcu s úľavou, vďačnosťou a prejavmi oddanosti. Úzkosť z odlúčenia od Majstra zmiernilo uistenie v Jeho Poslednej vôli, že ich neopustil. Niekoľko nelojálnych ľudí však spochybnilo 'Abdu'l-Bahovho vyvoleného nástupcu a postavili sa proti nemu motivovaní vlastnými ambíciami a egom. Ich zradu v tomto kritickom okamihu prechodu znásobili nové machinácie zaprisahaných Majstrových odporcov. Napriek tomu, že bol Shoghi Effendi ťažko skúšaný takýmito bolesťami a skúškami a čelil aj ďalším obrovským prekážkam, začal mobilizovať členov doširoka roztrúsených bahájskych spoločenstiev, aby sa pustili do monumentálnej úlohy klásť základy správneho poriadku. Jednotlivci, ktorých predtým podnecovala jedinečná osobnosť 'Abdu'l-Bahu, začali postupne koordinovať svoje snahy v spoločnom úsilí pod trpezlivým, ale rozhodným vedením strážcu.

7. Keď sa baháji začali ujímať svojich nových povinností, Shoghi Effendi im prízvukoval, že posvätné zjavenie, ktoré majú v držbe, chápu zatiaľ len veľmi zjednodušene a že výzvy, ktoré pred nimi stoja, sú náročné. „Aké rozsiahle je Bahá'u'lláhovo zjavenie! Aký veľký je rozsah požehnaní, ktorý v tento deň udelil ľudstvu!“ napísal. „A preda, aká úbohá a nedostatočná je naša predstava o ich význame a sláve! Táto generácia stojí príliš blízko takého kolosálneho zjavenia, aby dokázala v plnej miere oceniť nekonečné možnosti Jeho viery, bezprecedentnú povahu Jeho veci a tajomné riadenie Jeho prozreteľnosti.“ „Obsah Majstrovej Poslednej vôle je príliš veľký na to, aby ho súčasná generácia pochopila,“ napísal v jeho mene jeho tajomník. „Potrebuje najmenej sto rokov skutočnej práce, kým sa odhalia poklady múdrosti, ktoré sú v nej ukryté.“ Vysvetlil, že na to, aby sme pochopili povahu a rozmery Bahá'u'lláhovej vízie nového svetového poriadku, „musíme sa spoľahnúť na čas a na vedenie Božieho Svetového domu spravodlivosti, aby sme jasnejšie a plnšie porozumeli jej ustanoveniam a dôsledkom.“

8. Dnešný okamih, ktorý završil celé storočie „skutočnej práce“, ponúka vhodný priestor na získanie nových poznatkov. Preto sme si vybrali príležitosť tohto výročia, aby sme sa spolu s vami zastavili a zamysleli nad múdrosťou obsiahnutou v ustanoveniach Poslednej vôle, aby sme sledovali priebeh vývoja viery a pozorovali súdržnosť etáp jej organického vývoja, aby sme rozoznali možnosti obsiahnuté v procesoch, ktoré sú hnacou silou jej pokroku, a aby sme ocenili jej prísľub pre nadchádzajúce desaťročia, pretože jej sila pretvárať spoločnosť sa vo svete čoraz väčšími prejavuje prostredníctvom rastúceho vplyvu Bahá'u'lláhovho ohromného zjavenia.

Premieňanie napísaného na skutočnosť a činy

9. Bahá'u'lláhovým zámerom je začať novú etapu ľudského vývoja – organickú a duchovnú jednotu ľudí a národov sveta, ktorá bude znamenať príchod veku dospelosti ľudského rodu a jedného dňa sa bude vyznačovať vznikom svetovej civilizácie a kultúry. S týmto cieľom zjavil Svoje učenie o vnútornej a vonkajšej premene ľudského života. „Každý verš, ktorý toto Pero zjavilo, je jasným a žiarivým portálom, ktorý odhaľuje slávu svätého a zbožného života, čistých a ušľachtilých skutkov,“ vyhlásil. A v nespočetných tabuľkách On, božský Lekár, diagnostikoval, ktoré neduhy sužujú ľudstvo, a predložil svoj liečivý liek na „pozdvihnutie, pokrok, vzdelanie, ochranu a obnovu národov zeme“. Bahá'u'lláh vysvetlil, že „Výzva a posolstvo, ktoré sme priniesli, nikdy neboli určené len na to, aby dosiahli len jednu krajinu alebo priniesli úžitok len jednému národu“. „Je povinnosťou každého uvedomelého a chápaného človeka,“ napísal, „aby sa usiloval previesť to, čo bolo napísané, do reality a činov... Blahoslavený a šťastný je ten, kto povstane, aby podporoval najlepšie záujmy národov a príbuzenstiev zeme.“

10. Úloha vybudovať vyspelý, mierový, spravodlivý a zjednotený svet je rozsiahlym podujatím, na ktorom sa musí podieľať každý národ a ľud. Bahájske spoločenstvo víta všetkých, ktorí sa k tomuto počínu pripoja ako protagonisti duchovného podniku, ktorý môže prekonať sily rozkladu nahľadávajúce starý spoločenský poriadok, a dať hmatateľnú podobu procesu integrácie, ktorý povedie k rozvoju nového poriadku na jeho mieste. Formatívny vek je tým rozhodujúcim obdobím vo vývoji viery, počas ktorého priatelia čoraz väčšmi oceňujú poslanie, ktorým ich Bahá'u'lláh poveril, prehlbujú svoje chápanie významu a dôsledkov Jeho zjaveného Slova a systematicky rozvíjajú schopnosti – svoje vlastné aj ostatných – s cieľom uviesť do praxe Jeho učenie pre zlepšenie sveta.

11. Shoghi Effendi od začiatku svojho pôsobenia viedol bahájov v ich úsilí hlbšie porozumieť svojmu poslaniu, ktoré bude definovať ich identitu a cieľ. Podrobne im vysvetľoval význam Bahá'u'lláhovho príchodu, Jeho víziu pre ľudstvo, históriu Vecí, procesy pretvárajúce spoločnosť a úlohu, ktorú musia baháji zohrať pri prispievaní k pokroku ľudstva. Načrtol povahu vývoja bahájskeho spoločenstva, aby priatelia pochopili, že počas desaťročí a storočí prejde mnohými premenami, často neočakávanými. Opísal tiež dialektiku krízy a víťazstva, čím ich pripravil na strastiplnú cestu, ktorou musia prejsť. Bahájov vyzval, aby si zušľachtľovali charakter a cibrili si myseľ, aby dokázali čeliť výzvam pri budovaní nového sveta. Nabádal ich, aby nezúfali, keď sa stretnú s problémami rodiaceho sa a rýchlo sa vyvíjajúceho spoločenstva alebo s nedostatkami a zhoršujúcim sa prostredím búrlivej doby, a pripomínal im, že Bahá'u'lláhove prísľuby sa plne prejavajú až v budúcnosti. Vysvetľoval, že baháji majú byť ako kvas – prenikajúci a oživujúci vplyv, ktorý môže inšpirovať ostatných, aby povstali a prekonali zakorenené vzorce rozdeľovania, konfliktov a súperenia o moc, aby ľudstvo mohlo nakoniec dosiahnuť svoje najvyššie aspirácie.

12. Upevňujúc vo veriacich tieto rozsiahle oblasti chápania, ich strážca taktiež viedol k tomu, aby sa krok za krokom učili, ako efektívne vytvoriť základnú štruktúru správneho poriadku a systematicky sa deliť o Bahá'u'lláhovo učenie s ostatnými. Trpezlivo usmerňoval ich úsilie tým, že im postupne objasňoval povahu, zásady a postupy, ktoré charakterizujú tento poriadok, a zároveň zvyšoval ich schopnosť individuálne aj kolektívne učiť vieru. V každej dôležitej záležitosti veriacim poskytoval usmernenie a oni sa s ním radili a snažili sa uplatňovať jeho vedenie, delili sa s ním o svoje skúsenosti a kládli otázky, keď čelili mätúcim problémom a ťažkostiam. Potom, berúc do úvahy nahromadené skúsenosti, ponúkol strážca ďalšie usmernenia a vypracoval koncepty a zásady, ktoré priateľom umožnili podľa potreby upraviť ich činnosť, až kým by sa ich úsilie nepreukázalo ako účinné a mohlo by sa uplatniť v širšom rozsahu. Priatelia v reakcii na jeho vedenie prejavovali neoblomnú vieru v pravdivosť zjaveného Slova, pevnú dôveru v jeho víziu a neomylnú múdrosť a neotrasiteľné rozhodnutie premeniť rôzne aspekty svojho života podľa vzoru stanoveného v učení. Takto sa v spoločenstve postupne vypestovala schopnosť učiť sa, ako učenie uplatňovať.

Účinnosť tohto prístupu sa najvýraznejšie prejavila na vrchole jeho pôsobenia, keď bahájsky svet spojil svoje sily a dosiahol nevídané úspechy počas Desaťročného duchovného ťaženia.

13. Úsilie Shoghiho Effendiho vyslať veriacich na cestu učenia sa po jeho úmrtí naďalej pokračovalo pod vedením Svetového domu spravodlivosti. V záverečných rokoch prvého storočia Formatívneho veku baháji na celom svete vedome uchopili a systematicky uplatňovali základné aspekty procesu učenia sa, ktorý bol na začiatku tohto storočia vo svojom počiatočnom štádiu.

14. Bahájske spoločenstvo sa dnes vyznačuje spôsobom fungovania, ktorý charakterizuje štúdium, konzultácia, činnosť a reflexia. Neustále zvyšuje svoju kapacitu uplatňovať učenie v rôznych spoločenských priestoroch a spolupracovať s tými, ktorí v širšej spoločnosti rovnako túžia obnoviť materiálne a duchovné základy spoločenského poriadku. V transformačnom alembiku týchto priestorov sa jednotlivci a spoločenstvá v čo najväčšej miere stávajú protagonistami vlastného rozvoja, prijatie jednoty ľudstva odstraňuje predsudky a inakosť, duchovný rozmer ľudského života sa podporuje dodržiavaním zásad a posilňovaním zbožnosti spoločenstva a rozvíja sa schopnosť učiť sa smerujúca k osobnej a spoločenskej premene. Snaha pochopiť dôsledky toho, čo Bahá'u'lláh zjavil, a uplatňovať Jeho uzdravujúci liek sa teraz stala zreteľnejšou, cieľavedomejšou a nezmazateľnou súčasťou bahájskej kultúry. Uvedomelé pochopenie procesu učenia sa a jeho rozšírenie po celom svete, od miestnej úrovne až po medzinárodnú arénu, patrí k najvyberanejším plodom prvého storočia Formatívneho veku. Tento proces bude v nasledujúcich rokoch čoraz väčší ovplyvňovať prácu každej inštitúcie, spoločenstva a jednotlivca, pretože bahájsky svet sa ujíma čoraz väčších výziev a v čoraz väčšej miere uvoľňuje silu viery budovať spoločnosť.

15. Shoghi Effendi sa v snahe pomôcť priateľom pochopiť vývoj viery a ich povinnosti, ktoré sa s ním spájajú, odvolával na „trojitý impulz podnietený Tabuľkou Karmel, ktorú Bahá'u'lláh zjavil, Poslednou vôľou, ako aj Tabuľkami Božieho plánu, ktoré zanechal Stred Jeho Zmluvy – tri charty, ktoré uviedli do pohybu tri osobitné procesy. Prvý pôsobí vo Svätej zemi a rozvíja inštitúcie viery v jej svetovom centre a ďalšie dva vo zvyšku bahájskeho sveta pôsobia na jej šírenie a ustanovenie jej správneho poriadku“. Procesy spojené s každou z týchto božských chárt sú vzájomne závislé a navzájom sa posilňujú. Správny poriadok je hlavným nástrojom na realizáciu Božieho plánu, zatiaľ čo plán je najsilnejším prostriedkom na rozvoj administratívnej štruktúry viery. Pokroky vo svetovom centre, srdci a nervovom centre administratívy, výrazne vplývajú na celosvetové spoločenstvo a zároveň sú ovplyvňované jeho vitalitou. Bahájsky svet sa neustále vyvíja a organicky rozvíja, pretože jednotlivci, spoločenstvá a inštitúcie sa snažia pretaviť pravdu Bahá'u'lláhovho zjavenia do reality. Teraz, na konci prvého storočia Formatívneho veku, je bahájsky svet schopný plnšie pochopiť dôsledky pre rozvoj viery, ktoré sú obsiahnuté v týchto nesmrteľných chartách. A keďže lepšie pochopil proces, do ktorého je zapojený, môže lepšie oceniť aj vlastné skúsenosti z minulého storočia a efektívnejšie konať, aby v nadchádzajúcich desaťročiach a storočiach dosiahol Bahá'u'lláhov zámer pre ľudstvo.

Večné pokračovanie Zmluvy

16. Aby Bahá'u'lláh zachoval jednotu Svojej viery, udržal celistvosť a pružnosť Svojho učenia a zaručil pokrok celého ľudstva, uzavrel so Svojimi nasledovníkmi Zmluvu, ktorá je v análoch náboženskej histórie jedinečná svojou autoritou a výslovnou a komplexnou povahou. Bahá'u'lláh vo Svojej Najsvätejšej knihe a v knihe Svojej Zmluvy, ako aj v iných tabuľkách, nariadil, aby sa po Jeho odchode priatelia obracali na 'Abdu'l-Bahu, Stred tejto Zmluvy, ktorý bude viesť záležitosti viery. 'Abdu'l-Bahá vo Svojej Poslednej vôli zvečnil túto Zmluvu tým, že spísal ustanovenia o správnom poriadku, ktorý je nariadený v Bahá'u'lláhových spisoch, čím zaistil pokračovanie právomocí a vedenia prostredníctvom dvojice inštitúcií strážcovstva a Svetového domu spravodlivosti, ako aj pevný vzťah medzi jednotlivcami a inštitúciami vo viere.

17. História jasne ukázala, že náboženstvo môže slúžiť buď ako mocný nástroj spolupráce, ktorý podporuje rozvoj civilizácie, alebo ako zdroj konfliktov, ktoré prinášajú nevyčísľiteľné škody. Zjednocujúca a civilizačná sila náboženstva začína upadať, keď sa jeho stúpenci nezhodnú na význame a uplatňovaní božského učenia, a spoločenstvo verných sa nakoniec rozdelí na súperiace frakcie a denominácie. Cieľom Bahá'u'lláhovho zjavenia je ustanoviť jednotu ľudstva a zjednotiť všetky národy, a tento posledný a najvyšší stupeň vo vývoji spoločnosti nemožno dosiahnuť, ak bahájska viera podľahne chorobe sektárstva a oslabeniu božského posolstva, čoho sme boli svedkami v minulosti. Ak sa baháji „nedokážu zjednotiť okolo jedného bodu“, poznamenáva 'Abdu'l-Bahá, „ako budú schopní dosiahnuť jednotu ľudstva?“ A potvrdzuje: „Dnes je dynamickou silou sveta bytia sila Zmluvy, ktorá ako tepna pulzuje v tele pomíňajúceho sveta a chráni bahájsku jednotu.“

18. Medzi úspechy minulého storočia patrí predovšetkým víťazstvo Zmluvy, ktorá chránila vieru pred rozdelením, a zároveň ju poháňala k tomu, aby začleňovala všetkých ľudí a národy a prispievala k ich posilneniu. Bahá'u'lláhova prenikavá otázka, ktorá leží v srdci náboženstva: „Kde si zaistíš lano svojej viery a upevníš putá svojej poslušnosti?“ nadobúda nový a životne dôležitý význam pre tých, ktorí Ho uznávajú ako Prejav Boží pre tento deň. Je to výzva k pevnosti v Zmluve. Bahájske spoločenstvo odpovedalo na ňu neochvejným dodržiavaním ustanovení 'Abdu'l-Bahovej Poslednej vôle. Na rozdiel od vzťahov svetskej moci, v rámci ktorých si zvrchovaná inštitúcia vynucuje poslušnosť, vzťah medzi Prejavom Božím a veriacimi a medzi autoritou, ktorú určuje Zmluva, a spoločenstvom, sa riadi vedomým poznaním a láskou. Keď veriaci rozpozna Bahá'u'lláha, dobrovoľne vstupuje do Jeho Zmluvy aktom slobodného svedomia a z lásky k Nemu neochvejne dodržiava jej požiadavky. Na konci prvého storočia Formatívneho veku bahájsky svet lepšie pochopil ustanovenia Bahá'u'lláhovej Zmluvy a začal podľa nich konať a medzi veriacimi sa vytvoril osobitný súbor vzťahov, ktoré zjednocujú a usmerňujú ich energiu pri plnení ich posvätného poslania. Tento úspech, podobne ako mnohé iné, bol výsledkom prekonaných kríz.

19. Existencia Zmluvy neznamená, že sa nikto nikdy nepokúsi rozdeliť vieru, poškodiť ju alebo spomaliť jej pokrok. Zaručuje však, že každý takýto pokus je vopred odsúdený na neúspech. Po Bahá'u'lláhovom zosnutí sa niektorí ambiciózni jednotlivci vrátane 'Abdu'l-Bahových bratov pokúšali nárokovať si právomoci, ktoré Bahá'u'lláh udelil 'Abdu'l-Bahovi, a zasievali semienka pochybností v spoločenstve, skúšali a niekedy zavádzali tých, ktorí váhali. Shoghi Effendi bol počas svojho pôsobenia napadnutý nielen tými, ktorí porušili Zmluvu a postavili sa proti 'Abdu'l-Bahovi, ale aj niektorými ľuďmi v spoločenstve, ktorí odmietali platnosť správneho poriadku a spochybňovali autoritu strážcovstva. O niekoľko rokov neskôr, keď Shoghi Effendi zomrel, sa objavil nový útok na Zmluvu, keď jeden hlboko pomýlený jednotlivec napriek tomu, že dlhé roky slúžil ako ruka veci Božej, urobil neopodstatnený a márný pokus nárokovať si strážcovstvo, a to napriek jasným podmienkam stanoveným v Poslednej vôli. Aj Svetový dom spravodlivosti sa po svojom zvolení stal terčom aktívnych odporcov Veci. V posledných desaťročiach sa niekoľkí ľudia zo spoločenstva, ktorí sa prezentovali ako znalejší než ostatní, bezvýsledne snažili reinterpretovať bahájske učenie týkajúce sa ustanovení Zmluvy, aby spochybnili autoritu Domu spravodlivosti a v neprítomnosti žijúceho strážcu si nárokovali určité výsady, ktoré by im umožnili riadiť záležitosti viery vlastným smerom.

20. Na Zmluvu, ktorú Bahá'u'lláh ustanovil a 'Abdu'l-Bahá zachovával, v priebehu storočia rôznymi spôsobmi útočili odporcovia zvnútra aj zvonka, ale nakoniec bezvýsledne. Hoci to zakaždým niektorých jednotlivcov uviedlo do omylu alebo znepokojilo, útoky nedokázali odvrátiť alebo nanovo definovať Vec, ani spôsobiť trvalý rozkol v spoločenstve. Otázky boli v každom prípade zodpovedané a problémy sa vyriešili tým, že sa ľudia obrátili na určený Stred autority v danom čase – 'Abdu'l-Bahu, strážcu alebo Svetový dom spravodlivosti. Ako spoločenstvo veriacich rástlo vo svojom chápaní a pevnosti v Zmluve, naučilo sa byť odolné voči takým útokom

a nesprávnemu výkladu, ktoré v predchádzajúcom období ohrozovali samotnú existenciu a cieľ viery. Celistvosť Bahá'u'lláhovej veci zostáva navždy zaistená.

21. Každá generácia bahájov, nech je jej duchovné vnímanie akokoľvek veľké, bude nevyhnutne chápať všetky dôsledky Bahá'u'lláhovho učenia v obmedzenej miere, a to v dôsledku obmedzení vyplývajúcich z ich vlastných historických okolností a konkrétneho štádia organického vývoja viery. Napríklad v Hrdinskom veku viery sa veriaci museli orientovať v tom, čo niekedy určite prežívali ako zmätenú a revolučnú sériu prechodov od Bábovho zriadenia k Bahá'u'lláhovmu zriadeniu a potom k 'Abdu'l-Bahovmu pôsobeniu a všetky tieto udalosti sa s odstupom času a s osvietením, ktoré poskytol Shoghi Effendi, teraz ľahko chápu ako postupné dejstvá v jedinej, božsky sa odvíjajúcej dráme. Tak aj dnes, po neúnavnej práci spoločenstva v priebehu celého storočia, prvého v rámci Formatívneho veku, je možné plnšie pochopiť význam, účel a neporušiteľnosť Zmluvy – tohto nedocniteľného dedičstva, ktoré Bahá'u'lláh zanechal Svojim nasledovníkom. Ťažko nadobudnuté pochopenie podstaty Zmluvy a pevnosť, ktorú takéto pochopenie plodí a udržiava, budú aj naďalej nevyhnutné pre jednotu a pokrok v priebehu tohto zriadenia.

22. Teraz je zrejmé a pevne stanovené, že Bahá'u'lláhova Zmluva zaisťuje dva stredy authority. Prvým je Kniha: Bahá'u'lláhovo zjavenie spolu s dielami 'Abdu'l-Baha a Shoghiho Effendiho, ktoré predstavujú autoritatívny výklad a objasnenie tvorivého Slova. Úmrtím Shoghiho Effendiho sa skončilo viac ako storočie rozširovania tohto autoritatívneho stredy. Existencia Knihy však zaručuje, že zjavenie je dostupné každému veriacemu, ba celému ľudstvu, neskreslené ľudskými chybnými výkladmi alebo prídavkami.

23. Druhým stredom authority je Svetový dom spravodlivosti, ktorý, ako potvrdzujú sväté spisy, je pod starostlivosťou a neomylným vedením Bahá'u'lláha a Bába. „Nech si nikto nepredstavuje, že Dom spravodlivosti prijme akékoľvek rozhodnutie podľa svojich vlastných predstáv a názorov,“ vysvetľuje 'Abdu'l-Bahá. „Božechráň! Zvrchovaný Dom spravodlivosti bude prijímať rozhodnutia a ustanovovať zákony prostredníctvom inšpirácie a utvrdenia Ducha Svätého, pretože je v starostlivosti Pradávej krásy, pod jej záštitou a ochranou.“ „Boh im vskutku vnukne všetko, čo si zaželá,“ vyhlasuje Bahá'u'lláh. „Oni, a nie spoločenstvo tých, ktorí ich buď priamo, alebo nepriamo volia,“ uvádza Shoghi Effendi, „sa tak stali príjemcami božského vedenia, ktoré je zároveň životnou silou a konečnou ochranou tohto zjavenia.“

24. Právomoci a povinnosti, ktorými bol Dom spravodlivosti poverený, zahŕňajú všetko potrebné na zabezpečenie naplnenia Bahá'u'lláhovho zámeru pre ľudstvo. Za viac než polstoročie bol bahájsky svet priamym svedkom ich rozsahu a vyjadrenia, vrátane šírenia zákona Božieho, uchovávanía Bahá'u'lláhových posvätných spisov a ich distribúcie, budovania správneho poriadku a vytvárania nových inštitúcií, plánovania postupných etáp v rozvíjaní Božieho plánu, ochrany viery a zaistenia jej jednoty, ako aj snáh, ktoré prispievajú k zachovaniu ľudskej cti, pokroku sveta a osvieteniu jeho národov. Objasnenia Domu spravodlivosti riešia všetky zložité problémy, nejasné otázky, problémy, ktoré spôsobili rozdiely, a záležitosti, ktoré nie sú výslovne zaznamenané v Knihe. Dom spravodlivosti bude počas celého zriadenia poskytovať usmernenia podľa požiadaviek doby, čím zabezpečí, aby sa Vec ako živý organizmus dokázala prispôbiť potrebám a požiadavkám neustále sa meniacej spoločnosti. A zaručuje, že nikto nemôže zmeniť povahu Bahá'u'lláhovho posolstva ani zmeniť základné charakteristiky Veci.

25. Bahá'u'lláh sa v Kitáb-i-Íqáne pýta: „Aké ‚súženie‘ je horšie než to, čo sme popísali? Aké ‚súženie‘ je žalostnejšie než to, že duša, hľadájúca pravdu a túžiacia po poznaní Boha, nevie, kam má ísť a u koho ju hľadať?“ Svet, ktorý do veľkej miery nepozná svetlo Bahá'u'lláhovho zjavenia, je čoraz väčšmi rozdelený a dezorientovaný v otázkach pravdy, morálky, identity a cieľa a zmätený zrýchľujúcim sa a ničivým pôsobením síl rozkladu. Bahájskemu spoločenstvu však Zmluva

ponúka zdroj jasnosti a útočiska, slobody a sily. Každý veriaci môže slobodne skúmať oceán Bahá'u'lláhovho zjavenia, dospieť k osobným záverom, pokorne sa deliť o poznatky s ostatnými a snažiť sa dennodenne uplatňovať učenie. Kolektívne úsilie sa zosúladuje a sústreďuje prostredníctvom konzultácií a vedenia inštitúcií, pretvára putá medzi jednotlivcami, v rodinách a medzi spoločenstvami a podporuje spoločenský pokrok.

26. Jednotlivci, spoločenstvá a inštitúcie vďaka láske k Bahá'u'lláhovi a uistení Jeho výslovnými pokynmi, nachádzajú v dvoch oprávnených stredoch Zmluvy potrebné usmernenie v tom, ako majú rozvíjať vieru a zachovávať celistvosť jej učenia. Týmto spôsobom Zmluva chráni a zachováva proces dialógu a učenia sa o význame zjavenia a realizácie jeho predpisov pre ľudstvo v priebehu zriadenia, pričom sa vyhýba škodlivým účinkom nekonečných sporov o význame a praxi. Výsledkom je, že vyvážené vzťahy medzi jednotlivcami, spoločenstvami a inštitúciami sú chránené a rozvíjajú sa správnym smerom, pričom všetci môžu naplno rozvinúť svoj potenciál a uplatniť svoje právomoci a výsady. Bahájske spoločenstvo tak môže jednotne napredovať a čoraz viac napĺňať svoj životne dôležitý cieľ skúmaním skutočnosti a vytváraním poznania, rozširovaním dosahu svojho úsilia a prispievaním k rozvoju civilizácie. Po viac než storočí je čoraz zjavnejšia pravdivosť 'Abdu'l-Bahovho tvrdenia: „Osou jednoty sveta ľudstva je sila Zmluvy a nič iné“.

Vývoj správneho poriadku

27. Okrem toho, že 'Abdu'l-Bahova Posledná vôľa navždy predĺžila platnosť Zmluvy, položila základ pre ďalší z najvýznamnejších úspechov prvého storočia Formatívneho veku: vznik a rozvoj správneho poriadku, dieťaťa Zmluvy. V priebehu jediného storočia sa administratíva, ktorá sa začala sústreďovať na zriadenie volených inštitúcií, rozrástla do šírky a zložitosti, rozvinula sa po celom svete, až kým nespojila všetky národy, krajiny a regióny. Spisy Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Bahu, ktoré tieto inštitúcie povolali do života, poskytujú týmto inštitúciám aj víziu a duchovný mandát, aby pomáhali ľudstvu pri budovaní spravodlivého a mierového sveta.

28. Bahá'u'lláh prostredníctvom správneho poriadku Svojej viery spojil jednotlivcov, spoločenstvá a inštitúcie ako protagonistov v systéme, ktorý nemá obdobu. V súlade s potrebami veku ľudskej vyspelosti zrušil historickú prax, podľa ktorej opraty náboženskej autority držali náboženský predstavitelia, ktorí poučovali spoločenstvo veriacich a riadili jeho záležitosti. Aby zabránil súpereniu konkurenčných ideológií, stanovil prostriedky spolupráce pri hľadaní pravdy a snahe o ľudské dobro. Namiesto snahy získať moc nad druhými zaviedol opatrenia, ktoré majú zušľachtiť skryté sily jednotlivca a ich vyjadrenie v službe spoločnému dobru. Dôveryhodnosť, pravdovravnosť, poctivé správanie, zhovievavosť, láska a jednota patria k duchovným vlastnostiam, ktoré tvoria základ vzťahu medzi tromi protagonistami nového spôsobu života, pričom úsilie o spoločenský pokrok je formované Bahá'u'lláhovou víziou jednoty ľudstva.

29. V čase 'Abdu'l-Bahovho zosnutia pozostávali inštitúcie viery z malého počtu miestnych duchovných rád, ktoré fungovali nesúrodne. Iba niekoľko inštitúcií pôsobilo mimo miestnej úrovne a neexistovali žiadne národné duchovné rady. Bahá'u'lláh vymenoval v Iráne štyri ruky Veci a 'Abdu'l-Bahá riadil ich činnosť v záujme pokroku a ochrany viery, ale okrem štyroch posmrtných menovaní ich počet nezvýšil. Preto si Bahá'u'lláhova vec, bohatá na ducha a potenciál, ešte stále musela vytvoriť administratívny mechanizmus, ktorý by jej umožnil systematizovať svoje úsilie.

30. Shoghi Effendi v prvých mesiacoch svojho pôsobenia uvažoval o okamžitom zriadení Domu spravodlivosti. Po preskúmaní stavu viery vo svete však rýchlo dospel k záveru, že podmienky potrebné na vytvorenie Domu spravodlivosti ešte nie sú vytvorené. Namiesto toho vyzval bahájov na celom svete, aby sústredili svoju energiu na budovanie miestnych a národných duchovných rád. „Národné duchovné rady budú ako stĺpy postupne a pevne založené v každej krajine na silných a spevnených základoch miestnych rád,“ vyhlásil. „Na týchto pilieroch bude postavená

mohutná stavba, Svetový dom spravodlivosti, ktorý bude vysoko dvíhať svoju vznešenú konštrukciu nad svet bytia.“

31. Keď Shoghi Effendi pomáhal priateľom pochopiť ich prácu zameranú na kladenie základov svojho spoločenstva, zdôraznil, že správny poriadok nie je cieľom sám o sebe, ale je nástrojom, cez ktorý bude prúdiť duch viery. Vyzdvihol jeho organický charakter a vysvetlil, že bahájska správa „je len prvotným tvarom toho, čo sa v budúcnosti stane sociálnym životom a zákonmi života spoločenstva“ a že „veriaci ju ešte len začínajú správne chápať a uvádzať do praxe“. Vysvetlil tiež, že správny poriadok je „zárodkom a vzorom“ toho, čo sa nakoniec stane novým poriadkom pre organizovanie záležitostí ľudstva, ktorý si Bahá'u'lláh predstavoval. A tak, keď priatelia začali budovať administratívu, uvedomovali si, že vzťahy medzi jednotlivcami, spoločenstvami a ustanovovanými inštitúciami budú naberať na komplexnosti, čo bude časom mať za následok vzrast kapacity v priebehu toho, ako sa bude viera rozširovať a vytvárať nový vzor života, ktorý by mohol čoraz širšie zapájať národy sveta.

32. Shoghi Effendi prostredníctvom neustálej výmeny korešpondencie viedol priateľov krok po kroku v ich snahe naučiť sa uplatňovať učenie týkajúce sa správy a prehĺbiť svoje chápanie jej účelu, nevyhnutnosti, metód, formy, zásad, pružnosti a spôsobu fungovania, pričom im potvrdzoval výslovný základ týchto záležitostí v bahájskych spisoch. Pomáhal im rozvíjať proces bahájskych volieb, zriadiť a spravovať bahájsky fond, organizovať národný konvent, budovať vzťahy medzi národnými a miestnymi duchovnými radami a množstvo ďalších záležitostí. Rozpýtlil pochybnosti a váhavosť tých, ktorí nevedeli oceniť zásadnú kontinuitu medzi kultúrou a praxou bahájskeho života v čase 'Abdu'l-Bahu a krokmi, ktoré ako strážca podnikal na polozenie administratívnych základov pre ďalšiu etapu rozvoja viery. Keď veriaci spravovali svoje administratívne záležitosti, trepezlivo odpovedal na ich otázky, riešil problémy a podporoval kolektívny život svetového bahájskeho spoločenstva. Priatelia sa postupne naučili pracovať v harmónii, držať sa rozhodnutí svojich inštitúcií a podporovať ich pokrok, a uvedomovať si, že porozumenie aj schopnosť konať sa časom zvyšujú. Miestne duchovné rady začali fungovať podľa dôsledných postupov pre voľby, konzultáciu, finančné záležitosti a vedenie života spoločenstva. Národné rady vznikali spočiatku na Britských ostrovoch, v Nemecku a Rakúsku, Indii a Barme, Egypte a Sudáne, na Kaukaze, v Turkménsku, v Spojených štátoch amerických a Kanade. V súlade s organickou povahou správneho poriadku sa národné rady často zakladali najprv na regionálnej úrovni, ktorá zahŕňala viac než jednu krajinu, a až neskôr na úrovni národa alebo územia, keď sa počet veriacich a miestnych rád znásobil. V ich nadväznosti sa vytvorilo množstvo rôznych výborov menovaných na miestnej aj národnej úrovni, ktoré vyvíjali spoločné úsilie v rôznych oblastiach vrátane učenia viery, prekladov, vydávania literatúry, vzdelávania, priekopníctva a organizovania slávností 19-tich dní a svätých dní.

33. Po troch desaťročiach venovaných budovaniu administratívy na miestnej a národnej úrovni započal Shoghi Effendi v posledných rokoch svojho života novú etapu vo vývoji administratívneho poriadku vytvorením inštitúcie na medzinárodnej a kontinentálnej úrovni. Začalo sa to „dlho očakávaným vznikom a zriadením Svetového administratívneho centra Bahá'u'lláhovej viery vo Svätej zemi“. V roku 1951 vyhlásil vytvorenie Medzinárodnej bahájskej rady. Vysvetlil, že táto nová inštitúcia sa bude vyvíjať cez rôzne etapy, ktoré budú prípravou na jej premenu a rozkvet do Svetového domu spravodlivosti.

34. Po tomto dramatickom vývoji koncom toho istého roku Shoghi Effendi vymenoval dvanásť rúk veci Božej, ktoré boli rovnomerne zastúpené na troch kontinentoch a vo Svätej zemi – prvý kontingent rúk Veci, ktorý bol vytvorený v súlade s ustanoveniami 'Abdu'l-Bahovej Poslednej vôle. Títo významní jednotlivci boli vymenovaní, aby podporovali prácu šírenia viery a jej ochrany. Existencia inštitúcie, ktorá zohráva takú dôležitú úlohu pri presadzovaní záujmov Veci, ale ktorá nemá zákonodarnú, výkonnú ani súdnu moc, a je úplne zbavená kňazských funkcií alebo práva poskytovať autoritatívny výklad, je charakteristickým znakom bahájskej správy, ktorá nemá

v náboženstvách minulosti obdoba. Po mnohých rokoch starostlivosti o systém volených rád a ich pridružených orgánov, začal Shoghi Effendi formovať túto menovanú inštitúciu a viesť priateľov k tomu, aby pochopili, prijali a podporovali jej jedinečné funkcie. Vymenovaním druhého kontingentu Rúk v roku 1952 sa ich počet zvýšil na devätnásť. V roku 1954 boli zriadené pomocné zbory, ktorých členovia slúžili ako zástupcovia Rúk na každom kontinente. Až do posledných dní svojho života strážca pokračoval v rozširovaní tejto inštitúcie tým, že vymenoval posledný kontingent Rúk, čím sa ich počet zvýšil na dvadsaťsedem, a zriadil pomocný zbor pre ochranu viery, ktorý doplnil zbor pre učenie viery.

35. Reagujúc na snahy veriacich budovať rodiacu sa formu administratívy, im Shoghi Effendi vysvetľoval, že mnohé z toho, čo sa pod jeho vedením zaviedlo, bude dočasné a že úlohou Svetového domu spravodlivosti bude „definitívnejšie stanoviť hrubé rysy, ktoré musia usmerňovať budúcu činnosť a správu“ viery. Pri inej príležitosti napísal, že „keď bude tento najvyšší orgán riadne ustanovený, bude musieť nanovo zväziť celú situáciu a stanoviť princíp, ktorý bude riadiť záležitosti Veci, pokiaľ to bude považovať za vhodné“.

36. Po nečakanom úmrtí Shoghiho Effendiho v novembri 1957 prešla zodpovednosť za záležitosti Veci na krátky čas do rúk veci Božej. Len mesiac predtým ich strážca určil za „hlavných správcov Bahá'u'lláhovho zárodočného svetového spoločenstva, ktorým neomylné Pero Stredú Jeho Zmluvy zverilo dvojité funkcie strážiť bezpečnosť a zabezpečovať šírenie viery Jeho Otca“. Ruky sa verne a nekompromisne držali smeru, ktorý strážca vytýčil. Pod ich vedením sa počet národných duchovných rád zvýšil z dvadsiatich šiestich na päťdesiatšesť a do roku 1961 sa uskutočnili opísané kroky, ktoré boli potrebné k prechodu Medzinárodnej bahájskej rady z menovaného na volený orgán, čím sa pripravila pôda pre voľby Svetového domu spravodlivosti v roku 1963.

37. Organický rozvoj správy, o ktorý sa strážca tak starostlivo staral, sa systematicky rozvíjal a ďalej rozširoval pod vedením Domu spravodlivosti. Nasledujúce vyše než polstoročie bolo svedkom mnohých úspechov. Medzi najvýznamnejšie z nich patrí ústava Svetového domu spravodlivosti, ktorú strážca označil za „Najväčší zákon“ a ktorá bola prijatá v roku 1972. Po konzultácii s rukami Veci sa funkcie tejto inštitúcie rozšírili do budúcnosti vytvorením Kontinentálnych zborov poradcov v roku 1968 a Medzinárodného centra pre učenie viery v roku 1973. Okrem toho boli členovia pomocných zborov po prvýkrát oprávnení vymenovať asistentov, aby sa rozšíril dosah ich služby pre šírenie a ochranu viery na miestnej úrovni. Počet národných a miestnych duchovných rád sa znásobil a rozvinula sa ich schopnosť slúžiť bahájskemu spoločenstvu a rozširovať svoj vplyv prostredníctvom angažovania sa v širšej spoločnosti. Regionálne bahájske rady vznikli v roku 1997 s cieľom pomôcť riešiť rastúcu zložitosť problémov, ktorým čelia národné duchovné rady, a zároveň zachovať rovnováhu medzi centralizáciou a decentralizáciou v administratívnych záležitostiach spoločenstva. Systém výborov pre učenie viery, ktorý bol zavedený za života strážcu, postupne ustúpil štruktúram, ktoré mohli prevziať zodpovednosť za plánovanie a rozhodovanie na decentralizovanejších úrovniach a preniknúť až do susedstiev a dedín. Vzniklo vyše tristo vzdelávacích inštitútov, vyše dvesto regionálnych rád a boli vytvorené administratívne opatrenia vo viac ako 5000 zoskupeniach. Na Riďván v roku 1992 sa v celom bahájskom svete začal univerzálne uplatňovať zákon huqúqu'lláh a jeho inštitucionálna štruktúra sa následne upevnila zriadením siete rád dôverníkov a zástupcov na regionálnej a národnej úrovni, ako aj v roku 2005 vymenovaním Medzinárodnej rady dôverníkov. Po smrti Shoghiho Effendiho bola dokončená výstavba mashriqu'l-adhkárov v Ugande, Austrálii, Nemecku a Paname a ďalšie boli postavené na Samoe, v Indii a Čile. V roku 2012 sa proces zakladania domov uctievania rozšíril na národnú a miestnu úroveň.

38. V priebehu storočia sa teda vzťahy medzi jednotlivcami, spoločenstvami a inštitúciami postupne vyvíjali do čoraz zložitejších foriem a základy správy sa rozširovali, jej metódy sa

neustále prispôbovali a mechanizmy spolupráce sa upresňovali a neustále zdokonaľovali. To, čo sa začalo na začiatku prvého storočia Formatívneho veku ako sieť volených orgánov, sa do konca tohto storočia stalo rozsiahlou konšteláciou inštitúcií a výborov, ktoré sa rozprestierajú od najnižšej úrovne až po medzinárodnú a spájajú bahájsky svet v myslení a konaní v rámci spoločného snaženia v rôznych kultúrnych kontextoch a spoločenských prostrediach.

39. Hoci dnes správa ešte nedosahuje svoju úplnú zrelosť, systém, ktorý Bahá'u'lláh započal, vykazuje nový model interakcií a výraznú dynamiku vo vzťahoch medzi tromi protagonistami, ktorí sa angažujú v spoločnom ciele pracovať na organickom rozvoji viery a zlepšení sveta. V spoločnosti rovnako zmyšľajúcich spolupracovníkov a v rôznych prostrediach štúdia, reflexie a mnohých iných sociálnych interakciách, jednotlivci vyjadrujú svoje názory a hľadajú pravdu prostredníctvom procesu konzultácie bez toho, aby trvali na správnosti svojich vlastných myšlienok. Spoločne vyhodnocujú realitu svojho okolia, skúmajú hĺbku dostupného vedenia, čerpajú relevantné poznatky z bahájskeho učenia a z hromadiacich sa skúseností, vytvárajú spolupracujúce a duchovne povznášajúce prostredie, budujú kapacitu a iniciujú činnosť, ktorá časom rastie na efektivite a komplexnosti. Snažia sa rozlišovať tie oblasti činnosti, v ktorých môže jednotlivec najlepšie uplatniť svoju iniciatívu, od tých, ktoré prináležia len inštitúciám, a srdcom i dušou vítajú vedenie a usmerňovanie svojich inštitúcií. V pokročilých zoskupeniach, v dedinách a susedstvách, ktoré sú strediskami intenzívnej činnosti, vzniká spoločenstvo s pocitom spoločnej identity, vôle a cieľa, ktoré poskytuje prostredie na rozvíjanie schopnosti jednotlivcov a ich zjednotenie v rámci rôznych vzájomne sa dopĺňajúcich a posilňujúcich činností, ktoré vítajú všetkých a snažia sa každého pozdvihnúť. Takéto spoločenstvá sa čoraz väčšmi vyznačujú zmyslom pre jednotu svojich členov, oslobodením od predsudkov všetkého druhu, zbožnou povahou, oddanosťou rovnosti žien a mužov, nezištnou službou ľudstvu, vzdelávacími procesmi a zušľacht'ovaním cností a schopnosťou systematicky sa učiť a prispievať k materiálnemu, sociálnemu a duchovnému pokroku spoločnosti. Členovia spoločenstva, ktorí sú povolani do služby v inštitúciách, sa snažia uvedomovať si svoju povinnosť odložiť bokom vlastné preferencie a antipatie, nikdy sa nepovažovať za ústredné ozdoby Veci ani sa považovať za nadradených voči ostatným a vyhýbať sa akejkol'vek snahe kontrolovať myšlienky a skutky veriacich. Keď si inštitúcie plnia svoje povinnosti, uľahčujú tvorivú a spoločnú výmenu názorov medzi všetkými prvkami spoločenstva a usilujú sa dosiahnuť zhodu, prekonávať výzvy, podporovať duchovné zdravie a vitalitu a určovať najúčinnnejšie spôsoby, ako realizovať ciele a zámery spoločenstva prostredníctvom skúseností. Rôznymi prostriedkami, vrátane zakladania vzdelávacích inštitúcií, pomáhajú podporovať duchovný a intelektuálny rozvoj veriacich.

40. Vďaka týmto novým vzťahom a schopnostiam troch protagonistov sa rozšíril okruh tých, ktorí majú schopnosť strategicky myslieť a konať, pričom pomoc, zdroje, povzbudenie a láskavé vedenie sa rozširujú všade, kde je to potrebné. Skúsenosti a poznatky sa zdieľajú na celom svete, od najnižšej až po medzinárodnú úroveň. Vzor života vytvorený touto dynamickou angažovanosťou zahŕňa milióny duší zo všetkých spoločenských vrstiev, ktoré oživuje Bahá'u'lláhova vízia zjednoteného sveta. V krajine za krajinou upriamuje pozornosť rodičov, pedagógov, tradičných vodcov, úradníkov a myšlienkových vodcov na silu Jeho systému pri riešení naliehavých potrieb sveta. Prirodzene, nie každé spoločenstvo vykazuje vlastnosti najvyspelejšieho. V bahájskych dejinách to tak skutočne vždy bolo. Napriek tomu objavenie sa nových schopností na ktoromkoľvek mieste signalizuje zjavný pokrok a slúži ako predzvesť, že ostatní sa na túto cestu určite vydajú.

41. V nadchádzajúcich epochách a storočiach sa správny poriadok bude aj naďalej organicky vyvíjať v odozve na rast viery a požiadavky meniacej sa spoločnosti. Shoghi Effendi predpokladal, že keď „jeho súčasti, jeho organické inštitúcie, začnú fungovať efektívne a energicky“, správny poriadok „potvrdí svoj nárok a preukáže svoju schopnosť byť považovaný nielen za jadro, ale aj za samotný vzor nového svetového poriadku, ktorý je predurčený k tomu, aby, až sa čas naplní, pojal celé ľudstvo“. Keď sa teda Bahá'u'lláhov systém vykryštalizuje, predstaví ľudstvu nové

a produktívnejšie spôsoby, ako organizovať svoje záležitosti. V priebehu tohto organického vývoja sa vzťahy medzi jednotlivcami, spoločenstvami a inštitúciami budú nevyhnutne rozvíjať novými smermi a niekedy aj neočakávanými spôsobmi. Neochvejná božská ochrana, ktorá obkolesuje Dom spravodlivosti, však zabezpečí, že keď bude bahájsky svet prechádzať zmätkami najnebezpečnejšieho obdobia spoločenského vývoja ľudstva, bude neochvejne nasledovať smer, ktorý Prozreteľnosť vytýčila.

Celosvetové šírenie a rozvoj viery

42. Hoci bolo spoločenstvo, ktoré Bahá'u'lláh vytvoril, od svojho počiatku malé a geograficky ohraničené, podnecovalo ho Jeho vznešené učenie a povstalo, aby sa oň slobodne delilo so všetkými, ktorí hľadali duchovnú cestu k osobnej a spoločenskej premene. Časom sa priatelia naučili úzko spolupracovať s podobne zmýšľajúcimi ľuďmi a organizáciami, aby pozdvihli ľudského ducha a prispeli k zlepšeniu rodín, spoločenstiev a celej spoločnosti. Vnímavosť k Bahá'u'lláhovmu posolstvu sa našla v každej krajine a vďaka oddanému a obetavému úsiliu mnohých generácií vznikali bahájske spoločenstvá aj v odľahlých mestách a dedinách po celom svete, aby obsiahli rozmanitosť ľudského rodu.

43. Počas Bábovho zriadenia sa viera rozšírila v dvoch krajinách. Počas Bahá'u'lláhovho života sa dostala do pätnástich krajín a do konca 'Abdu'l-Bahovho pôsobenia dosiahla približne tridsaťpäť krajín. Počas búrlivých rokov svetovej vojny 'Abdu'l-Bahá zjavil jedno zo Svojich neoceniteľných dedičstiev, Tabuľky Božieho plánu, svoj veľkolepý plán duchovného osvietenia planéty prostredníctvom šírenia Bahá'u'lláhovho učenia. Táto vzácna charta vyzvala ku kolektívnemu a metodickému úsiliu, avšak v čase Majstrovho zosnutia sotva prenikla do myslenia a konania spoločenstva. V odozve na ňu povstalo len niekoľko výnimočných hrdinov viery, medzi ktorými vynikla Martha Root.

44. Po dvadsať rokov, odkedy 'Abdu'l-Bahovo pero zjavilo Boží plán, bola jeho realizácia pozastavená, až kým priatelia pod vedením Shoghiho Effendiho nedokázali vytvoriť administratívny mechanizmus viery a podporovať jeho riadne fungovanie. Až keď bola počiatková administratívna štruktúra pevne zavedená, mohol strážca začať formulovať víziu rozvoja viery založenú na 'Abdu'l-Bahovom Božom pláne. Tak ako sa administratíva vyvíjala v jednotlivých fázach narastajúcej zložitosti, tak sa organicky vyvíjalo aj úsilie deliť sa o Bahá'u'lláhovo učenie a jeho uplatňovanie. Tým vznikali nové modely života spoločenstva, ktoré mohli zahŕňať čoraz väčší počet ľudí, umožňovať priateľom ujímať sa väčších výziev a prispievať k väčšej miere osobnej a spoločenskej premeny.

45. Na začiatku tohto systematického úsilia vyzval Shoghi Effendi spoločenstvá v Spojených štátoch a Kanade – vyvolených príjemcov Tabuliek Božieho plánu, ktorých určil za jeho hlavných vykonávateľov a ich spojencov, aby vypracovali „systematický, starostlivo premyslený a dobre zavedený plán“, ktorý sa mal „energicky realizovať a neustále rozširovať“. Výsledkom tejto výzvy bolo spustenie prvého sedemročného plánu v roku 1937, ktorý priniesol Bahá'u'lláhovo učenie do Latinskej Ameriky. Po ňom nasledoval druhý sedemročný plán, ktorý sa začal v roku 1946 a kládol dôraz na rozvoj viery v Európe. Shoghi Effendi podobne podporoval prácu učenia viery aj v iných národných spoločenstvách, ktoré následne pod jeho pozorným dohľadom prijali národné plány. Národná duchovná rada Indie a Barmy prijala svoj prvý plán v roku 1938, Britské ostrovy v roku 1944, Perzia v roku 1946, Austrália a Nový Zéland v roku 1947, Irak v roku 1947, Kanada, Egypt a Sudán, Nemecko a Rakúsko v roku 1948 a Stredná Amerika v roku 1952. Každý z týchto plánov sa riadil rovnakou základnou schémou: učiť vieru jednotlivcov, vytvoriť miestnu duchovnú radu a budovať spoločenstvo, otvoriť ďalšie lokality na domácom poli alebo v inej krajine a túto schému ešte raz zopakovať. Keď sa v krajine alebo na území vybudovali pevné základy, mohla byť zvolená nová národná duchovná rada.

46. Shoghi Effendi počas týchto rokov neustále povzbudzoval priateľov, aby si plnili svoju úlohu učiť vieru v kontexte plánov, ktoré prijali ich národné rady. Časom sa ukázalo, že metódy ako priekopníctvo, cestujúci učители viery, posedenia, letné školy a účasť na aktivitách podobne zmýšľajúcich organizácií sú na určitých miestach účinné, a preto vyzýval priateľov v iných častiach sveta, aby ich prevzali. Úsilie o rozmach viery bolo sprevádzané dôrazom na vnútorný rozvoj potrebný na upevnenie identity a charakteru bahájskej viery ako osobitného náboženského spoločenstva. Strážca tento proces premeny starostlivo zušľachťoval, veriacim vysvetľoval históriu ich viery, uľahčoval používanie bahájskeho kalendára, zdôrazňoval pravidelnú účasť na slávnostiach devätnástich dní a pripomínanie si svätých dní a trpezlivo ich viedol k prijatiu povinnosti poslúchať bahájske zákony, napríklad ustanovenia o bahájskom manželstve. Viera sa postupne vyprofilovala ako svetové náboženstvo a zaujala svoje miesto medzi svojimi sesterskými náboženstvami.

47. Spolu s otvorením medzinárodných inštitúcií sa spoločné úsilie viery na poli učenia presunulo do oblasti medzinárodnej spolupráce. V roku 1951 päť národných spoločenstiev spolupracovalo na realizácii „veľmi sľubnej“ a „hlboko významnej“ africkej kampane s cieľom rozšíriť vieru na tomto kontinente. A v roku 1953 sa začalo desaťročné ťaženie, ktoré spojilo úsilie všetkých dvanástich existujúcich národných rád do jedného spoločného celosvetového plánu – prvého svojho druhu. V tejto vrcholnej etape strážcovho pôsobenia sa sieť správnych orgánov, ktorú priatelia vytvorili, a osvedčené metódy učenia viery, ktoré vyvinuli, použili v kolektívnom duchovnom úsilí, akého bahájske spoločenstvo dovtedy nebolo svedkom.

48. Keď veriaci cestovali doširoka-dod'aleka, aby sa podelili o svoju vzácnu vieru, našli medzi rôznymi národmi veľkú vnímavosť voči jej zásadám a učeniu. Tieto populácie objavili v Bahá'u'lláhovom zjavení hlbší zmysel a cieľ svojho života, ako aj nové poznatky, ktoré by ich spoločenstvám umožnili prekonávať výzvy a napredovať v duchovnej, sociálnej a materiálnej oblasti. Božské svetlo, ktoré sa spočiatku šírilo postupne od jednotlivca k jednotlivcovi, sa tak začalo rýchlo šíriť medzi masy ľudstva. Predzvesťou vstupu do viery v zástupoch, ktorý predpovedal 'Abdu'l-Bahá, sa stala registrácia stoviek veriacich v Ugande, Gambii, na Gilbertových a Elliceových ostrovoch a neskôr aj v Indonézii a Kamerune. Skôr než sa tento plán skončil, začal sa tento proces v mnohých ďalších krajinách, pričom počet jednotlivcov, ktorí prijali vieru, dosiahol desiatky tisíc, ba dokonca viac.

49. Po úmrtí Shoghi Effendiho ruky Veci zabezpečili úspešné dokončenie desaťročného duchovného ťaženia tým, že sa neochvejne držali cesty, ktorú načrtol. Uplatňovaním skúseností získaných pod vedením strážcu sa v oblasti učenia viery dosiahlo za jediné desaťročie viac než za celé predchádzajúce storočie. Viera sa rozšírila do 131 nových krajín a území a počet lokalít, v ktorých baháji žili, presiahol jedenásttisíc, pričom celkovo vzniklo päťdesiatšesť národných duchovných rád a viac než tritisícpäťsto miestnych duchovných rád. Toto úsilie vyvrcholilo vznikom Svetového domu spravodlivosti, ktorý zvolili členovia týchto národných duchovných rád podľa ustanovení, ktoré stanovil 'Abdu'l-Bahá.

50. Dom spravodlivosti od svojho vzniku pokračoval v systematickom naplňaní Božieho plánu a svoju druhú epochu započal postupným rozširovaním a zväčšovaním rozsahu činností, ktoré strážca rozvíjal, pričom dopĺňal alebo rozširoval rôzne aspekty práce a koordinoval a zjednocoval činnosti všetkých národných rád. Medzi oblasti, na ktoré sa kládol dôraz alebo ktorým sa venovala zvýšená pozornosť, patrili všeobecná účasť jednotlivcov na službe Veci a prehlbovanie chápania zákonov a bahájskeho učenia jednotlivcami. Okrem toho sa v procese posilňovania inštitúcií kládol dôraz na spoluprácu medzi novozvolenými zbormi poradcov a národnými radami, ako aj medzi členmi pomocných zborov a miestnymi duchovnými radami. Život spoločenstva sa posilnil prostredníctvom zamerania sa na detské školy, zavedenia aktivít pre mládež a ženy a pravidelného organizovania zasadnutí duchovných rád. Medzi ďalšie iniciatívy patrili rozsiahla propagácia viery

a jej šírenie prostredníctvom médií, rozvoj centier vzdelávania vrátane letných škôl a vzdelávacích inštitútov, väčšie zapojenie do života spoločnosti a podpora bahájskej učeni.

51. Vďaka tomuto úsiliu sa do 90. rokov 20. storočia viera rozšírila do desiatok tisíc miest a počet národných rád sa viac ako stonásobil na približne 180. Počas tohto obdobia sa rozvoj národných spoločenstiev riadil dvoma všeobecnými modelmi, ktoré do veľkej miery záviseli od odozvy širšieho obyvateľstva. V prvom prípade boli miestne spoločenstvá spravidla malé a len niektoré z nich sa rozrástli na sto alebo viac veriach. Tieto spoločenstvá sa často vyznačovali silným procesom konsolidácie, ktorý umožňoval širokú škálu aktivít a vznik silného pocitu bahájskej identity. Čoraz viac však bolo zrejmé, že takéto malé spoločenstvo, hoci zjednotené v spoločnej viere, vyznačujúce sa vysokými ideálmi, zdatné v riadení svojich záležitostí a starostlivosti o svoje potreby, nech by akokoľvek prosperovalo alebo sa snažilo slúžiť iným prostredníctvom svojho humanitárneho úsilia, nikdy by nemohlo dúfať, že bude slúžiť ako vzor pre reštrukturalizáciu celej spoločnosti.

52. Druhý model sa formoval v krajinách, kde sa začal proces vstupu do viery v zástupoch, čo viedlo k exponenciálnemu nárastu počtu členov, nových lokalít a nových inštitúcií. V niekoľkých krajinách sa bahájske spoločenstvo rozrástlo na viac ako 100 000 veriach, zatiaľ čo v Indii dosiahlo približne dva milióny. V priebehu jedného dvojročného obdobia koncom 80. rokov minulého storočia prijalo vieru na celom svete viac ako milión duší. Napriek tvorivému a obetavému úsiliu však na týchto miestach proces konsolidácie nedokázal držať krok s rozmachom. Mnohí sa stali bahájmi, ale neexistovali prostriedky na to, aby sa všetci títo noví veriaci dostatočne prehĺbili v základných pravdách viery a aby sa vytvorili živé spoločenstvá. Triedy bahájskeho vzdelávania sa nedali zriadiť v takom počte, aby mohli slúžiť stále rastúcemu počtu detí a mládeže. Vzniklo viac ako 3000 miestnych duchovných rád, ale fungovať začal len zlomok z nich. Z tejto skúsenosti vyplynulo, že príležitostné vzdelávacie kurzy a neformálne aktivity spoločenstva, hoci sú dôležité, nepostačujú, pretože ich výsledkom je len relatívne malá skupina aktívnych podporovateľov Veci, ktorí bez ohľadu na svoju oddanosť nemôžu zabezpečiť potreby tisícov a tisícov nových veriach.

53. V roku 1996 bahájsky svet dospel do bodu, kedy bolo potrebné prehodnotiť a preorientovať mnohé oblasti činnosti, ktoré predtým prispeli k takému veľkému pokroku počas mnohých rokov. Jednotlivci, spoločenstvá a inštitúcie sa museli naučiť nielen to, ako iniciovať spôsob činnosti, ktorý by mohol osloviť veľké množstvo ľudí, ale aj to, ako rýchlo zvýšiť počet jednotlivcov, ktorí by sa mohli zapojiť do skutkov služby, aby konsolidácia mohla držať krok so zrýchľujúcim sa rozmachom. Úsilie o predstavenie viery mnohým populáciám sveta sa muselo stať systematickejšim. Výzva vo štvorročnom pláne na „výrazný pokrok v procese vstupu do viery v zástupoch“ mala uznať, že okolnosti viery, ako aj podmienky ľudstva umožňujú, ba dokonca vyžadujú, trvalý rast bahájskeho svetového spoločenstva vo veľkom meradle. Len tak sa mohla čoraz viac realizovať sila Bahá'u'lláhovho učenia premieňať charakter ľudstva.

54. Na začiatku štvorročného plánu boli priatelia v každom regióne vyzvaní, aby určili prístupy a metódy, ktoré sa vzťahujú na ich špecifické podmienky, a aby spustili systematický proces rozvoja spoločenstva, v ktorom preskúmajú svoje úspechy a ťažkosti, primerane upravujú a zlepšia svoje metódy, poučia sa a bez váhania budú napredovať. Ak bol postup činnosti nejasný, na rôznych miestach mohli vyskúšať škálu prístupov k špecifickým výzvam stanoveným v pláne. Ak by sa iniciatíva v určitej oblasti na základe skúseností ukázala ako účinná, jej prvky sa mohli zdieľať s inštitúciami na národnej alebo medzinárodnej úrovni, a potom sa mohli šíriť na iných miestach a dokonca sa mohli stať súčasťou budúcich plánov.

55. V priebehu štvrtého storočia tento proces poznávania rastu viedol k vzniku celého radu koncepcií, nástrojov a prístupov, ktoré neustále rozširovali vyvíjajúci sa rámec činnosti spoločenstva. Medzi najvýznamnejšie z týchto prvkov patrilo vytvorenie siete vzdelávacích inštitútov, ktoré ponúkajú vzdelávacie programy pre deti, juniorov, mládež a dospelých, aby sa mohol posilniť veľký

počet priateľov a zväčšili sa ich schopnosti pre službu. Ďalším bolo vytvorenie zoskupení, čo uľahčilo systematizáciu práce učenia viery v zvládnuteľných geografických oblastiach prostredníctvom iniciovania a postupného posilňovania programov rastu a urýchlilo šírenie a rozvoj viery v jednotlivých krajinách a vo svete. V rámci takýchto programov rastu sa objavil nový model života spoločenstva, ktorý sa začínal znásobovaním štyroch základných aktivít, slúžiacich ako portály pre vstup veľkého počtu ľudí, v kombinácii s celým radom ďalších snáh, vrátane individuálneho a kolektívneho učenia viery, návštev v domácnostiach, organizovania spoločenských stretnutí, slávenia slávností a svätých dní, spravovania záležitostí spoločenstva a podpory činností zameraných na sociálny a ekonomický rozvoj – všetky tieto činnosti spolu majú spôsobiť zmenu duchovného charakteru spoločenstva a posilniť sociálne väzby medzi jednotlivcami a rodinami.

56. Pri pohľade späť na storočie úsilia realizovať ustanovenia Božieho plánu, je zrejmé, že bahájsky svet zaznamenal významný pokrok na úrovni kultúry. Čoraz väčší počet ľudí sa zapája do procesu vedomého učenia sa, ako uplatňovať bahájske učenie týkajúce sa rastu a rozvoja v rámci činnosti, ktorý sa vyvíja prostredníctvom skúseností priateľov a vedenia od Domu spravodlivosti. Zvýšená schopnosť zapájať sa do tohto procesu učenia sa je zrejmá z charakteristík, ktoré sa v bahájskom spoločenstve prejavujú čoraz viac: udržiavanie pokorného postoja učenia sa, či už pri oslave úspechov, alebo pri vytrvalosti tvárou v tvár prekážkam a neúspechom; posilňovanie bahájskej identity, pri zachovávaní orientácie ústretovej voči všetkým; pôsobenie v čoraz širších sférach úsilia pri pokračujúcom rozvíjaní systematického a súdržného prístupu k práci vo Veci. V tisíckach zoskupení sa čoraz viac ľudí začalo považovať za protagonistov pri získavaní, vytváraní a uplatňovaní poznatkov pre svoj vlastný rozvoj a pokrok. Do diskusií o vznešených duchovných témach a spoločensky dôležitých otázkach sa zapájajú ako rodiny, priatelia a známi, iniciujú aktivity, ktoré formujú model života vyznačujúci sa zbožným charakterom; zabezpečujú vzdelávanie mladých ľudí a zvyšujú ich schopnosť slúžiť; prispievajú k materiálnemu a sociálnemu pokroku svojich spoločenstiev. Sú posilnení prispievať k zlepšeniu svojho miestneho spoločenstva a celého sveta. Keď takto premýšľajú a konajú, získavajú hlbšie pochopenie pre zmysel samotného náboženstva.

Zapájanie sa do života spoločnosti

57. Ďalším rozmerom rozvíjania 'Abdu'l-Bahovho Božieho plánu je väčšie zapojenie bahájskeho spoločenstva do života spoločnosti. Shoghi Effendi od začiatku svojho pôsobenia znovu a znovu upozorňoval priateľov na silu Bahá'u'lláhovho zjavenia, ktorá môže spôsobiť organickú zmenu v spoločnosti – proces, ktorý nakoniec vyústi do vzniku duchovnej civilizácie. Baháji sa preto museli naučiť uplatňovať Bahá'u'lláhovo učenie nielen pre osobnú duchovnú premenu, ale aj pre materiálnu a spoločenskú zmenu, pričom mali začať vo svojich vlastných spoločenstvách a potom postupne rozširovať svoje úsilie do širšej spoločnosti.

58. Počas 'Abdu'l-Bahovho života niektoré bahájske spoločenstvá v Iráne spolu s niekoľkými ďalšími v okolitých krajinách dosiahli veľkosť a podmienky, ktoré im umožnili systematické úsilie o sociálno-ekonomický rozvoj. 'Abdu'l-Bahá neúnavne spolupracoval s priateľmi, aby ich viedol a podporoval ich pokrok. Veriacich v Iráne napríklad povzbudzoval, aby zakladali školy pre dievčatá aj chlapcov zo všetkých vrstiev spoločnosti, ktoré by poskytovali výchovu k dobrému charakteru, ako aj vzdelanie v oblasti umenia a vied. Vyslal veriacich zo Západu, aby pomáhali pri tejto práci na rozvoji. Bahájskym dedinám v neďalekom 'Adasíyyih a vzdialenom Daidanaw ponúkol vedenie pre duchovný aj materiálny rozkvet týchto spoločenstiev. Nariadil, aby sa v okolí *maḥriqu'l-adhkáru* v Ašchabade postavili príslušné budovy pre vzdelávanie a ďalšie sociálne služby. Na jeho podnet sa založili školy v Egypte a na Kaukaze. Shoghi Effendi po Jeho zosnutí usmernil rozširovanie týchto snáh. Aktivity na podporu zdravia, gramotnosti a vzdelávania žien a dievčat sa rozšírili do celého iránskeho spoločenstva. Školy, ktoré dostali vďaka počiatočnému impulzu od 'Abdu'l-Bahá sa školy naďalej otvárali v mestách a dedinách po celej krajine. Tieto školy istý čas prekvtali a prispievali k modernizácii tohto národa až do roku 1934, keď vláda nariadila ich uzatvorenie.

59. Na iných miestach však Shoghi Effendi radil priateľom, aby svoje obmedzené ľudské a finančné zdroje sústredili na učenie viery a na budovanie správneho poriadku. V liste napísanom v jeho mene vysvetľuje, že „naše príspevky k viere sú tým najistejším spôsobom, ako raz a navždy vyslobodiť ľudstvo spod jarma hladu a biedy, pretože len prostredníctvom Bahá'u'lláhovho systému – božského pôvodu – možno postaviť svet na nohy“. Ostatní „nemôžu prispieť k našej práci ani ju robiť za nás“, pokračoval list, „preto je skutočne našou prvoradou povinnosťou podporovať našu vlastnú prácu učenia viery, pretože to povedie k uzdraveniu národov“. Hoci jednotlivci nachádzali vlastné spôsoby, ktorými mohli prispieť k materiálnemu a spoločenskému rozvoju, vo všeobecnosti baháji sústredili svoje zdroje na rast a budovanie svojho spoločenstva. V prvých rokoch po zvolení Domu spravodlivosti pokračovalo vedenie istý čas v tomto duchu. Hoci je koncepcia sociálno-ekonomického rozvoja v Bahá'u'lláhovom učení zakotvená, vzhľadom na okolnosti, v ktorých sa viera počas strážcovho pôsobenia a v nasledujúcich rokoch nachádzala, bolo pre väčšinu bahájskeho sveta nepraktické púšťať sa do rozvojových aktivít.

60. V roku 1983, po desaťročiach neúnavného úsilia na poli učenia viery a v dôsledku výrazného rastu v mnohých krajinách sveta, dosiahlo spoločenstvo Najväčšieho mena štádium, v ktorom sa práca na sociálno-ekonomickom rozvoji mohla – ba dokonca musela – začleniť do jeho pravidelnej činnosti. Priatelia boli vyzvaní, aby sa snažili uplatňovaním duchovných zásad, vhodným správaním a umením konzultácie pozdvihnúť sami seba, a tak prevzali zodpovednosť za svoj vlastný rozvoj. Vo Svetovom centre bola zriadená Kancelária pre sociálno-ekonomický rozvoj, ktorá mala pomáhať Domu spravodlivosti podporovať a koordinovať aktivity priateľov v tejto oblasti na celom svete, a časom sa rozvinula tak, aby uľahčila globálny proces učenia sa o rozvoji. Jednotliví veriaci povstali a iniciovali rôzne aktivity zahŕňajúce nielen bahájov, ale aj širšiu spoločnosť.

61. V priebehu 10 rokov sa na celom svete začali realizovať stovky rozvojových aktivít, ktoré sa zaoberali celým radom otázok, ako je zlepšenie postavenia žien, vzdelávanie, zdravotníctvo, masová komunikácia, poľnohospodárstvo, ekonomická činnosť a životné prostredie. Aktivity sa pohybovali v rámci celého spektra zložitosti. Pomerne jednoduché krátkodobé aktivity sa v dedinách a mestách organizovali v odozve na konkrétne problémy a výzvy, ktorým tieto lokality čelili. Udržateľnejšie projekty, ako sú školy a kliniky, boli vytvorené na uspokojenie sociálnych potrieb na dlhšie obdobie, často spolu s organizačnými štruktúrami na zabezpečenie ich životaschopnosti a účinnosti. A napokon do roku 1996 založili jednotlivci niekoľko organizácií inšpirovaných bahájskou vierou s pomerne zložitými programovými štruktúrami, aby sa naučili systematicky presadzovať ucelený prístup k rozvoju v rámci populácie, ktorý by viedol k významnému vplyvu v danom regióne. Vo všetkých týchto snahách sa priatelia snažili aplikovať duchovné princípy na praktické problémy.

62. Keď sa v jednej krajine za druhou začali objavovať organizácie inšpirované bahájskou vierou, ako aj organizácie fungujúce priamo pod správou bahájskych inštitúcií, vplyv ich úsilia v rámci spoločenstva a širšej spoločnosti bol čoraz zjavnejší a prejavoval dynamický súlad medzi materiálnym a duchovným rozmerom života. Pokroky nastali nielen v činnosti, ale aj na úrovni myslenia. Priatelia pochopili súbor základných pojmov: Svet sa nedelí na kategórie rozvinutých a nerozvinutých – všetci potrebujú premenu a prostredie, ktoré im poskytne duchovné, sociálne a materiálne podmienky potrebné pre ich bezpečnosť a rozkvet. Rozvoj nie je proces, ktorý vykonáva jeden národ v mene druhého, ale samotní ľudia, nech žijú kdekoľvek, sú protagonistami svojho vlastného rozvoja. Základom tohto úsilia je prístup k poznatkom a účasť na ich vytváraní, uplatňovaní a šírení. Úsilie sa začína v malom a s pribúdajúcimi skúsenosťami sa stáva komplexnejším. Programy, ktorých účinnosť sa preukázala v jednom regióne, sa môžu systematicky zavádzať aj v iných. Keď sa tieto princípy a koncepty uplatňujú v konkrétnom prostredí, priatelia sa stávajú čoraz zručnejšími pri analyzovaní svojich sociálnych podmienok, čerpajú poznatky zo spisov

a z rôznych relevantných oblastí poznania a iniciujú aktivity, ktoré sú plne integrované s prácou budovania spoločenstva.

63. Do roku 2018 si rozsiahle rozšírenie a rastúca komplexnosť bahájskeho úsilia o rozvoj po celom svete vyžiadali založenie novej inštitúcie vo Svätej zemi – Medzinárodnej bahájskej rozvojovej organizácie. Táto globálna inštitúcia prevzala a ďalej rozširuje funkcie a mandát, ktoré predtým vykonávala Kancelária pre sociálno-ekonomický rozvoj, a posilňuje úsilie o sociálnu činnosť jednotlivcov, spoločenstiev, inštitúcií a organizácií na celom svete. Jej primárnym cieľom, rovnako ako to bolo cieľom kancelárie, ktorá jej predchádzala, je uľahčovať globálny proces učenia sa o rozvoji, ktorý sa rozvíja v bahájskom svete, a to podnecovaním a podporovaním činnosti a úvah, zhromažďovaním a systematizáciou skúseností, konceptualizáciou a vzdelávaním – pričom všetko sa uskutočňuje vo svetle učenia viery. V konečnom dôsledku sa usiluje o podporu zreteľne bahájskeho prístupu k rozvoju.

64. Súbežne so systematickým rozvíjaním procesov rozmachu a konsolidácie a sociálno-ekonomického rozvoja sa objavila ďalšia dôležitá oblasť činnosti: väčšia účasť na prevládajúcich rozpravách v spoločnosti. V čoraz väčšom počte spoločenských prostredí, v ktorých dochádza k úvahám o ľudských problémoch, sa baháji snažia podeliť o relevantné poznatky, ktoré čerpajú z oceánu Bahá'u'lláhovho zjavenia. Bol to sám Bahá'u'lláh, kto spočiatku priamo svetovým vodcom hlásal Svoj uzdravujúci liek a vyzýval, aby ho celé ľudstvo prijalo. Bez ohľadu na to, že králi a vládcovia nereagovali kladne na božskú povahu Jeho tvrdenia, vyzval ich, aby uplatnili Jeho zásady na nastolenie svetového mieru: „Teraz, keď ste odmietli Najväčší mier, držte sa tohto, Menšieho mieru, aby ste snáď do istej miery zlepšili svoj vlastný stav a stav svojich poddaných.“ ‘Abdu'l-Bahá v spisoch, ako sú Tabuľky Haagu, a najmä v prednáškach počas Svojho cestovania po Západe neprestajne hlásal učenie Svojho Otca mocným a masám, ktoré zápasili s nespočetnými ťažkosťami, ktorým ľudstvo čelilo.

65. Shoghi Effendi, ktorý si uvedomoval zásadný význam oboznamovania národov a vodcov sveta s poznatkami a múdrosťou obsiahnutými v bahájskom učení, už na začiatku svojho pôsobenia podporoval iniciatívy s týmto cieľom. Medzi ne patrilo okrem iného aj otvorenie Bahájskej informačnej kancelárie v Ženeve v roku 1925, vydávanie zväzkov publikácie Bahájsky svet [The Bahá'í World] a výzva, aby vzdelaní baháji porovnávali bahájske učenie so súčasným myslením vo vzťahu k rôznym naliehavým problémom sveta. Po založení Organizácie Spojených národov v roku 1948 vznikla mimovládna organizácia Medzinárodné bahájske spoločenstvo, ktoré zastupuje bahájske spoločenstvá na celom svete a čoraz viac sa zapája do aspektov práce tohto medzinárodného orgánu. Tým sa otvorila nová kapitola v pokračujúcich vzťahoch viery a vlád, globálnych inštitúcií a organizáciami občianskej spoločnosti v medzinárodnej sfére. Hoci strážca nikdy nedovolil, aby táto oblasť úsilia zatičila prvoradý význam učenia viery, povzbudzoval priateľov, aby oboznamovali širšiu spoločnosť s dôsledkami Bahá'u'lláhovho učenia. „Popri tomto procese posilňovania štruktúry správneho poriadku a rozširovania jeho základne,“ napísal istému národnému spoločenstvu, „by sa mal uskutočniť rozhodný pokus“ o nadviazanie užších kontaktov, okrem iného s „vplyvnými mienkotvorcami“. Zdôrazňoval viac združovanie než príslušnosť a veriacich nabádal, aby zostali nepoškvrnení akoukoľvek účasťou na politických záležitostiach, povzbudzoval ich, aby sa zapojili do spolupráce s príbuznými organizáciami, ktoré sa zaoberajú sociálnymi otázkami, a aby ich oboznámili s cieľmi a zámermi viery a povahou jej učenia v takých otázkach, ako je nastolenie svetového mieru.

66. Po ustanovení Svetového domu spravodlivosti sa tento proces účasti na rozpravách v spoločnosti ešte rozšíril. V príhodných okamihoch sa samotný Dom spravodlivosti postaral o to, aby boli doširoka šírené zásady viery, ako napríklad vo svojom poslanstve Prísľub svetového mieru, ktorý adresoval všetkým národom sveta. Medzinárodné bahájske spoločenstvo posilnilo svoje postavenie v Organizácii spojených národov a nakoniec si v 70. rokoch 20. storočia zabezpečilo

formálnejšie spojenie s rôznymi orgánmi OSN. Publikovalo vyhlásenia k svetovým záležitostiam a vytvorilo jedinečný priestor na spoluprácu s vládami ako aj mimovládny organizáciami. Tí, s ktorými sa združovalo, uznali, že neskrýva žiadne vlastné záujmy, ale pracuje pre blaho všetkých národov, a tak zohralo konštruktívnu rolu na rôznych medzinárodných sympóziách vrátane Konferencie o životnom prostredí a trvalo udržateľnom rozvoji v Riu de Janeiro, Svetovej konferencie o ženách v Pekingu, Svetového samitu o sociálnom rozvoji v Kodani a Miléniového fóra v New Yorku. Po Iránskej revolúcii a obnovení prenasledovania bahájov v Iráne boli viaceré národné spoločenstvá pohnuté k tomu, aby nadviazali užší dialóg s rôznymi národnými a medzinárodnými inštitúciami a organizáciami. Následne zriadili národné kancelárie pre styk s verejnosťou, aby na medzinárodnej úrovni posilnili úsilie na obraňovať vieru.

67. Keď sa začalo 21. storočie, organický pokrok Veci vytvoril podmienky na systematickejšie zapojenie sa do rozpráv spoločnosti. Medzinárodné a národné bahájske webové stránky dramaticky rozšírili predstavenie bahájskeho učenia, ktoré zahŕňalo celú radu tém. Vznikol Inštitút pre štúdium globálnej prosperity, ktorý sa zaoberal výskumom dôsledkov Bahá'u'lláhovho učenia na naliehavé spoločenské otázky; časom inicioval aj sériu seminárov na podporu porozumenia a rozvoj schopností bahájskych vysokoškolských študentov. Činnosť Medzinárodného bahájskeho spoločenstva, spočiatku sústredeného v New Yorku a Ženeve, sa rozšírila na regionálne centrá v Addis Abebe, Bruseli a Jakarte. Na národnej úrovni sa kancelárie pre styk s verejnosťou čoraz väčšmi učili, ako sa systematicky zúčastňovať na konkrétnych národných diskurzoch v mene svojich spoločenstiev. Medzi témy, ktoré sa intenzívne riešili v rôznych krajinách, patrilo zlepšenie postavenia žien, úloha náboženstva v spoločnosti, duchovné a morálne posilnenie mládeže, podpora spravodlivosti a posilnenie sociálnej súdržnosti. Globálnemu procesu učenia sa zo skúseností získaných z prispievania k týmto národným rozpravám dnes napomáha Kancelária pre verejný diskurz vo Svetovom bahájskom centre. A priatelia na najnižšej úrovni, v susedstvách a dedinách, ktorí sa vo svojich profesiách a iných spoločenských priestoroch zúčastňujú ako jednotlivci, sa učia ponúkať koncepty z bahájskych spisov ako príspevok k rozvoju myslenia a konania svojich krajanov, ktoré je potrebné na dosiahnutie konštruktívnej zmeny.

68. Zapojenie na všetkých týchto úrovniach spoločnosti je čoraz naliehavejšie, pretože proces rozpadu starého svetového poriadku sa zintenzívňuje a diskurz sa stáva čoraz hrubším a polarizovanejším, čo vedie k opätovnému vzniku konfliktu medzi súperiacimi frakciami a ideológiami, ktoré rozdeľujú ľudstvo. V súlade so svojím chápaním, že transformácia, ktorú predpovedá Bahá'u'lláh, si vyžaduje účasť všetkých, sa baháji snažia spolupracovať s mnohými sympatizujúcimi jednotlivcami a organizáciami, ktoré sa snažia o rovnaké ciele. V takomto spoločnom úsilí sa priatelia delia o poznatky z Bahá'u'lláhovho učenia, ako aj o praktické skúsenosti získané vo vlastnom úsilí o budovanie spoločenstva a zároveň sa učia zo skúseností svojich spolupracujúcich partnerov. Pri spolupráci s jednotlivcami, spoločenstvami a organizáciami občianskeho aj vládneho charakteru si priatelia zachovávajú vedomie, že diskusia o mnohých spoločenských otázkach môže byť sporná alebo zapletená do politických ambícií. Vo všetkých prostrediach, v ktorých sa baháji hlbšie zapájajú do života širšej spoločnosti, sa snažia podporovať konsenzus a jednotu myslenia a podporovať spoluprácu a spoločné hľadanie riešení naliehavých problémov ľudstva. Prostriedky, ktorými sa dosahuje cieľ, sú pre nich rovnako dôležité ako samotný cieľ.

69. Ako sa v bahájskych spoločenstvách na celom svete zakoreňoval proces čoraz väčšieho zapájania sa do života širšej spoločnosti, spočiatku sa rozvíjal popri učení viery a rozvoji administratívy. V posledných desaťročiach však úsilie o sociálnu činnosť a zapojenie do diskurzov spoločnosti dosiahlo výraznú súdržnosť s úsilím, ktoré súvisí s rozmachom a konsolidáciou, keďže priatelia čoraz viac uplatňujú prvky koncepčného rámca činnosti globálnych plánov. Ako priatelia pracujú vo svojich zoskupeniach, sú neúprosne vťahovaní do života spoločnosti okolo nich a proces

učenia, ktorý poháňa úsilie o rast a budovanie spoločenstva, sa rozširuje na stále širší okruh činností. Život spoločenstva sa čoraz viac vyznačuje tým, že prispieva k materiálnemu, spoločenskému a duchovnému pokroku, pretože priatelia si rozvíjajú schopnosť porozumieť podmienkam spoločnosti okolo seba, vytvárajú priestor, v ktorom skúmajú pojmy z Bahá'u'lláhovho zjavenia a z príslušných oblastí ľudského poznania, prinášajú poznatky, ktoré sa týkajú praktických problémov, a budujú schopnosti medzi veriacimi a v rámci širšieho spoločenstva. V dôsledku tejto rastúcej súdržnosti v rôznych oblastiach úsilia sa najzákladnejšie aktivity sociálno-ekonomického rozvoja na miestnej úrovni rozrástli z niekoľkých stoviek v roku 1990 na niekoľko tisíc do roku 2000 a na desaťtisíce do roku 2021. Bahájska angažovanosť v spoločenskom diskurze sa stretla s jednoznačne pozitívnou odozvou v nespočetných prostrediach, od susedstiev až po národy, pretože ľudstvo zmätené a rozdelené rozmanitými problémami vyplývajúcimi z pôsobenia síl rozpadu dychtivo hľadá nové poznatky. Na všetkých úrovniach spoločnosti si vplyvní mienkotvorci čoraz častejšie spájajú bahájske spoločenstvo s novými koncepciami a prístupmi, ktoré čoraz nejednoduchšie a nefunkčnejšie svet veľmi potrebuje. Sila viery budovať spoločnosť, ktorá bola na začiatku prvého storočia Formatívneho veku zväčša latentná, je teraz v krajine za krajinou čoraz badateľnejšia. Uvoľnenie tejto sily budovania spoločnosti, ktoré vyplýva z nového vedomia a novej schopnosti učiť sa medzi jednotlivcami, spoločenstvami a inštitúciami na celom svete, má byť charakteristickým znakom súčasnej etapy a niekoľkých nasledujúcich etáp v rozvíjaní Božieho plánu.

Rozvoj Svetového bahájskeho centra

70. Súbežne s rastom viery a rozvojom administratívy prebiehal vo Svetovom bahájskom centre v prvom storočí Formatívneho veku rovnako významný vývoj, ktorý bol spustený impulzom ďalšej charty, Bahá'u'lláhovej Tabuľky Karmel. Už bola spomenutá súhra procesov spojených s tromi chartami vrátane vzniku inštitúcií a orgánov administratívneho centra bahájskeho sveta. K tomuto opisu možno teraz pridať niekoľko úvah o vývoji jeho duchovného centra.

71. Keď Bahá'u'lláh vstúpil na breh 'Akky, začala sa vrcholná kapitola Jeho pôsobenia. Pán zástupov sa prejavil vo Svätej zemi. Jeho príchod predpovedali proroci už pred tisíckami rokov. Naplnenie tohto proroctva však nebolo výsledkom Jeho vlastnej vôle, ale bolo vynútené prenasledovaním zo strany Jeho zarytých nepriateľov a vyvrcholilo Jeho vyhnanstvom. „Po našom príchode,“ uviedol v jednej tabuľke, „nás privítali zástavami svetla, načo hlas Duchu zvolal: „Čoskoro budú všetci, čo bývajú na zemi, zaradení pod tieto zástavy.“ Duchovná sila tejto zeme bola nesmierne posilnená Jeho prítomnosťou a uložením Jeho posvätných pozostatkov a čoskoro potom aj pozostatkov Jeho Zvestovateľa, ktorý bol sám Prejavom Božím. Teraz je to bod, ku ktorému sa upína každé bahájske srdce, ústredné centrum ich oddanosti, cieľ každého túžiaceho pútnika. Bahájske sväté miesta vítajú národy Svätej zeme a vskutku národy každej krajiny. Sú vzácnym zverenectvom uchovávaným pre celé ľudstvo.

72. Baháji však na konci Hrdinského veku a mnoho rokov neskôr nemali duchovné centrum plne v rukách. Aké ťažké bolo niekedy pre 'Abdu'l-Bahu dokonca sa len pomodliť na mieste odpočinku Svojho Otca. Aká hrozná bola Jeho situácia, keď bol falošne obvinený z poburovania za to, že vztýčil stavbu, v ktorej boli na Bahá'u'lláhov príkaz uložené Bábove pozemské pozostatky po dlhej ceste z miesta Jeho umučenia. Nebezpečný a neistý stav Svetového centra pretrvával aj počas strážcovho pôsobenia, čo sa prejavilo, keď sa kľúčov od Bahá'u'lláhovej svätyne zmocnili porušitelia Zmluvy krátko po tom, ako sa ujal svojich povinností. Medzi prvé a najdôležitejšie povinnosti Shoghiho Effendiho, ktoré vykonával počas celého svojho pôsobenia, patrili ochrana a zachovanie, rozširovanie a skrášľovanie dvojice svätých a ďalších svätých miest. Na dosiahnutie tohto cieľa sa musel pohybovať v období búrlivých zmien vo Svätej zemi – vrátane celosvetového hospodárskeho rozvratu, vojny, opakovaných politických zmien a sociálnej nestability – a zároveň, podobne ako 'Abdu'l-Bahá pred ním, presadzovať nemenné bahájske zásady spoločenstva druženia sa so všetkými národmi a rešpektovania ustanovenej vládnej moci. V istom čase dokonca musel uvažovať

o prenesení Bahá'u'lláhových pozostatkov na vhodné miesto na hore Karmel, aby sa zabezpečila ich ochrana. A vytrvalo zostával v Haife v časoch nepokojov a sporov, aj keď nariadil malej skupine miestnych veriacich, aby sa rozišli do iných častí sveta. Túto zaťažkávajúcu a neúnavnú povinnosť si plnil až do posledných dní svojho života, keď Bahá'u'lláhovu svätyňu konečne uznali civilné úrady za bahájske sväté miesto a bahájsky svet mohol konečne slobodne chrániť a zveľaďovať svoje najposvätnie miesto.

73. Keď sa strážca snažil získať, obnoviť a zaistiť sväté miesta, výrazne pri tom zväčšil pozemky okolo svätyne a sídla v Bahjí a položil základy budúcich rozsiahlych formálnych záhrad. Na Božej hore zavŕšil dlho odkladané dokončenie Bábovej svätyne, ktorú začal stavať ešte 'Abdu'l-Bahá. Pristavil k nej tri ďalšie miestnosti, vytvoril jej arkády, položil zlatú kupolu a vysadil okolo nej zeleň. Vytýčil „rozsiahly oblúk, okolo ktorého mali byť postavené budovy Svetového bahájskeho správneho poriadku“. Na jednom konci tohto oblúka postavil jeho prvú stavbu, budovu Medzinárodného archívu, a v jeho strede situoval miesta odpočinku Najsvätejšieho listu, jej brata a ich matky. Strážcova práca na rozvoji Svetového centra pokračovala pod vedením Svetového domu spravodlivosti. Kúpili sa a zveľadili ďalšie pozemky a sväté miesta, postavili sa budovy na oblúku a terasy sa rozšírili z dolnej časti na vrchol hory Karmel, ako to pôvodne plánoval 'Abdu'l-Bahá a ako to strážca začal. Pred koncom prvého storočia Formatívneho veku sa majetok v okolí Bábovej svätyne zväčšil na viac ako 170 000 štvorcových metrov, zatiaľ čo séria výmien pozemkov a akvizícií rozšírila majetok bezprostredne obklopujúci Bahá'u'lláhovu svätyňu z približne 4 000 na viac ako 450 000 štvorcových metrov. A v roku 2019 sa v 'Akke, neďaleko záhrady Riḍván začala výstavba adekvátnej svätyne, ktorá bude slúžiť ako miesto posledného odpočinku 'Abdu'l-Bahu.

74. V priebehu storočia sa zrýchlilo aj tempo rozvoja bahájskeho administratívneho centra. Na začiatku svojho pôsobenia strážca mnoho rokov túžil po pomoci schopných pomocníkov, ale bahájsky svet bol vtedy príliš malý na to, aby mu poskytol potrebnú podporu. Ako sa však spoločenstvo rozrastalo, Dom spravodlivosti mohol čoraz väčšmi využívať nepretržitý prúd dobrovoľníkov a zriaďovať oddelenia a orgány nevyhnutné pre rýchlo sa rozvíjajúcu vieru slúžiacu potrebám vo Svetovom centre, ako aj spoločenstvám, ktorých počet sa znásobuje na celom svete. Otázky a rady, poznatky a usmernenia, návštevníci a pútnici teraz nepretržite prúdia medzi všetkými časťami planéty a srdcom bahájskeho sveta. V roku 1987, po desaťročiach zmien a neistoty, trpezlivé úsilie, ktoré Shoghi Effendi dávnejšie započal, aby nadviazal dobré vzťahy s civilnými úradmi v Izraeli, vyvrcholilo formálnym uznaním štatútu Svetového bahájskeho centra ako duchovného a administratívneho centra celosvetového bahájskeho spoločenstva, ktoré pôsobí pod záštitou Svetového domu spravodlivosti.

75. Tak ako sa vzťahy medzi jednotlivcami, spoločenstvami a inštitúciami v priebehu času vyvíjali, stavali na predchádzajúcich úspechoch a čelili novým výzvam, to isté možno povedať o Svetovom bahájskom centre a jeho vzťahoch s bahájmi na celom svete. Úzke a neoddeliteľné spojenie duchovného a administratívneho centra s rozvojom bahájskeho sveta sme zachytili v posolstve z 24. mája 2001, ktoré sme adresovali veriacim zhromaždeným na podujatiach organizovaných pri príležitosti ukončenia projektov na hore Karmel: „Majestátne budovy, ktoré teraz stoja pozdĺž oblúka, ktoré pre ne Shoghi Effendi vytýčil na svahu Božej hory, spolu s nádhernou kaskádou záhradných terás, ktoré obklopujú Bábovu svätyňu, sú vonkajším vyjadrením nesmiernej sily oživujúcej Vec, ktorej slúžime. Poskytujú nadčasové svedectvo o tom, že Bahá'u'lláhovi nasledovníci úspešne položili základy celosvetového spoločenstva, ktoré prekonáva všetky rozdiely deliace ľudský rod, a uviedli do života hlavné inštitúcie jedinečného a neprekonateľného správneho poriadku, ktorý formuje život tohto spoločenstva. V premene, ktorá sa odohrala na hore Karmel, sa Bahá'u'lláhova vec vynára na svetovej scéne ako viditeľná a presvedčivá skutočnosť, ako ohnisko síl, ktoré v pravý Boží čas prinesú obnovu spoločnosti, a ako mystický zdroj duchovnej obnovy pre všetkých, ktorí sa k nej obrátia.“

Vyhliadky

76. 'Abdu'l-Bahá sa niekoľko týždňov pred Svojím zosnutím nachádzal vo Svojom dome spolu s jedným z priateľov. „Pod' so Mnou,“ povedal, „aby sme spolu obdivovali krásu záhrady.“ Potom poznamenal: „Hľa, čo dokáže duch oddanosti! Toto rozkvitnuté miesto bolo pred niekoľkými rokmi len hromadou kameňov a teraz je plné zelene a kvetov. Túžim, aby po Mojom odchode všetci milovaní povstali a slúžili božskej Veci, a prosím Boha, nech sa tak aj stane.“ „Čoskoro“, sľúbil, sa objavia tí, „ktorí prinesú svetu život.“

77. Drahomilovaní priatelia! Na konci prvého storočia Formatívneho veku sa bahájsky svet ocitol v situácii, keď disponuje kapacitami a zdrojmi, ktoré si v čase 'Abdu'l-Bahovho zosnutia vedel len matne predstaviť. Generácia za generáciou pracovala a dnes povstal zástup, ktorý sa tiahne celým svetom – zasvätené duše, ktoré spoločne budujú správny poriadok viery, rozširujú dosah života svojho spoločenstva, prehlbujú jeho zapájanie sa do spoločnosti a rozvíjajú jeho duchovné a administratívne centrum.

78. Tento stručný prehľad uplynulej stovky rokov ukázal, ako sa bahájske spoločenstvo v snahe systematicky naplňať tri Božie charty stalo novým stvorením, ako to predvídal 'Abdu'l-Bahá. Tak ako ľudská bytosť prechádza rôznymi štádiami fyzického a intelektuálneho rastu a vývoja, až kým nedosiahne dospelosť, tak sa organicky vyvíja aj bahájske spoločenstvo čo do veľkosti a štruktúry, ako aj pochopenia a vízie, prijímania zodpovednosti a posilňovania vzťahov medzi jednotlivcami, spoločenstvami a inštitúciami. V priebehu storočia umožnili bahájskemu spoločenstvu viaceré pokroky v miestnom prostredí, ako aj v celosvetovom meradle uskutočňovať cieľavedomú činnosť v čoraz širšom rozsahu.

79. Keď sa Hrdinský vek chýlil ku koncu, spoločenstvo stálo pred zásadnými otázkami, ako organizovať svoje administratívne záležitosti, aby mohlo reagovať na požiadavky Božieho plánu. Strážca viedol priateľov k tomu, aby sa tieto počiatočné otázky naučili riešiť, pričom tento proces vyvrcholil v medzinárodnom usporiadaní, ktoré existovalo v čase, keď zomrel. Kapacita, ktorá sa počas tohto obdobia vybuďovala, umožnila bahájskemu svetu ujať sa množstva nových otázok o tom, ako má pokračovať v práci viery na širšej úrovni a zložitosti pod vedením Svetového domu spravodlivosti. Potom, opäť po výraznom pokroku v priebehu niekoľkých desaťročí, sa pred začiatkom štvorročného plánu, ktorý stanovil novú výzvu pre ďalšie obdobie rozvoja zamerané na dosiahnutie výrazného pokroku v procese vstupu do viery v zástupoch vo všetkých častiach sveta, objavili ešte väčšie otázky o ešte väčších možnostiach týkajúcich sa budúceho smerovania Veci. Práve táto rastúca schopnosť riešiť komplexné otázky a následne sa zaoberať ešte zložitejšími otázkami, charakterizuje proces učenia sa, ktorý poháňa pokrok viery. Je teda zrejmé, že bahájsky svet s každým krokom vpred vo svojom organickom vývoji rozvíja nové sily a nové schopnosti, ktoré mu umožňujú prijať väčšie výzvy, keď sa snaží dosiahnuť Bahá'u'lláhov zámer pre ľudstvo. A tak to bude pokračovať aj naďalej, napriek zmenám a náhodám sveta, cez krízy a víťazstvá, s mnohými nečakanými zvratmi, cez nespočetné etapy Formatívneho a Zlatého veku až po koniec zriadenia.

80. V posledných rokoch prvého storočia Formatívneho veku vznikol spoločný rámec činnosti, ktorý sa stal ústredným prvkom práce spoločenstva a ktorý usmerňuje myslenie a dáva podobu čoraz komplexnejším a účinnejším aktivitám. Tento rámec sa neustále vyvíja vďaka zhromažďovaniu skúseností a vedeniu Domu spravodlivosti. Kľúčovými prvkami tohto rámca sú duchovné pravdy a hlavné zásady zjavenia. Ďalšie prvky, ktoré tiež prispievajú k mysleniu a činnosti, zahŕňajú hodnoty, postoje, koncepcie a metódy. K ďalším patrí chápanie fyzického a spoločenského sveta prostredníctvom poznatkov z rôznych oblastí poznania. V tomto neustále sa vyvíjajúcom rámci sa baháji učia, ako systematicky premieňať Bahá'u'lláhovo učenie na činy, aby sa uskutočňovali

Jeho vysoké ciele pre zlepšenie sveta. Význam tejto zvýšenej schopnosti učiť sa a jej dôsledky pre napredovanie ľudstva na súčasnom stupni jeho spoločenského vývoja sa nedá preceňiť.

81. Koľko len toho bahájsky svet dosiahol! A koľko toho ešte treba urobiť! Deväťročný plán načrtáva úlohy, ktoré sú bezprostredne pred nami. Medzi oblasti, na ktoré sa zameriava, patrí znásobenie a zintenzívnenie programov rastu v zoskupeniach na celom svete a väčšia koherentnosť v práci na budovaní spoločenstva, sociálnej činnosti a účasti na prevládajúcich diskurzoch prostredníctvom spoločného úsilia troch protagonistov plánu. Vzdelávacie inštitúty sa bude ďalej posilňovať a naďalej sa rozvíjať ako vzdelávacia organizácia, ktorá rozvíja schopnosti pre službu. Semienka, ktoré zasieva do srdca po sebe prichádzajúcich skupín mladých ľudí, budú živené ďalšími vzdelávacími príležitosťami, ktoré umožnia každej duši prispievať k spoločenskému pokroku a blahobytu. Hnutie mládeže celosvetovo doplní bezprecedentný pokrok žien ako plnohodnotných partneriek v záležitostiach spoločenstva. Kapacita bahájskych inštitúcií sa posilní na všetkých úrovniach, pričom osobitná pozornosť sa bude venovať zakladaniu a rozvoju miestnych duchovných rád a posilňovaniu ich spojenia so širšou spoločnosťou a jej vedúcimi predstaviteľmi. Intelektuálny život spoločenstva sa bude rozvíjať tak, aby poskytoval dôslednosť a jasnosť myslenia, ktoré sú potrebné na to, aby sa skeptickému ľudstvu obhájila použiteľnosť uzdravujúceho lieku Bahá'u'lláhovho učenia. A všetky tieto snahy budú pokračovať v sérii plánov, ktoré budú predstavovať výzvu trvajúcu najmenej jednu generáciu, ktorá preniesie bahájsky svet cez prah svojho 3. storočia.

82. Odhodlané úsilie plnšie chápať Bahá'u'lláhovho učenie a žiť v súlade s ním sa odohráva v širšom kontexte zdvojeného procesu dezintegrácie a integrácie, ktorý opisuje Shoghi Effendi. Dosiahnutie cieľa súčasnej série plánov – uvoľnenie stále väčšej miery sily viery budovať spoločnosť – si vyžaduje schopnosť vyhodnocovať realitu spoločnosti, ktorá reaguje na tieto dva procesy, a je nimi formovaná.

83. Nesmierne množstvo ničivých síl a udalostí vrátane zhoršovania životného prostredia, klimatických zmien, pandémie, úpadku náboženstva a morálky, straty zmyslu a identity, erózie konceptov pravdy a rozumu, bezuzdných technológií, vyostrovania predsudkov a ideologických sporov, všadeprítomnej korupcie, politických a ekonomických otrasov, vojen a genocídy zanechalo na stranách dejín a v životoch miliárd ľudí stopy v podobe krvi a utrpenia. Zároveň však možno badať aj nádejné konštruktívne trendy, ktoré prispievajú k „celosvetovému kvaseniu“, ktoré podľa Shoghiho Effendiho „očisťuje a pretvára ľudstvo v očakávaní dňa, keď bude uznaná celistvosť ľudského rodu a nastolená jeho jednota“. Šírenie ducha svetovej solidarity, väčšie povedomie o globálnej vzájomnej závislosti, osvojenie si spolupráce medzi jednotlivcami a inštitúciami a zvýšená túžba po spravodlivosti a mieri hlboko premieňajú ľudské vzťahy. A tak pohyb sveta smerom k Bahá'u'lláhovej vízii napreduje nespočetnými váhavými krokmi, občasnými dramatickými skokmi a striedavými úsekmi, kde sa pokrok zastaví alebo dokonca zvráti počas toho, ako ľudstvo vytvára vzťahy, ktoré tvoria základy zjednoteného a mierového sveta.

84. Ničivé sily, ktoré bičujú svet, neponechávajú bahájske spoločenstvo nedotknuté. História každého národného bahájskeho spoločenstva skutočne nesie ich stopy. V dôsledku toho bol na rôznych miestach a v rôznych obdobiach pokrok konkrétneho spoločenstva spomalený zákernými spoločenskými tendenciami alebo dočasne obmedzený či dokonca vyhasnutý v dôsledku opozície. Opakované hospodárske krízy zmenšili už aj tak obmedzené finančné zdroje viery a brzdili projekty rastu a rozvoja. Dôsledky svetovej vojny na určitý čas ochromili schopnosť väčšiny spoločenstiev realizovať systematické plány. Otrasy, ktoré pretvorili politickú mapu sveta, obmedzili plnú účasť niektorých populácií na práci pre Vec. Náboženské a kultúrne predsudky, o ktorých sa kedysi myslelo, že ustupujú, sa znovu objavili s novou silou. Baháji sa snažia tieto výzvy riešiť vytrvalo a odhodlane. Za posledné storočie však nebolo svedkom ušľachtilejšej reakcie

na nepriateľské sily, ktoré sa rozpútali proti napredovaniu Veci, než akou je odpoveď bahájov v Iráne.

85. Od prvých rokov strážcovho pôsobenia pokračovalo prenasledovanie, ktoré baháji v Iráne znášali počas celého Hrdinského veku, keď sa cez toto spoločenstvo prehnali vlny násilných represii, ktoré sa stupňovali vo forme útokov a systematickej kampane útlaku, ktorá nasledovala po Iránskej revolúcii a ktorá nepretržite pokračuje až dodnes. Napriek všetkému, čo baháji v Iráne prežili, reagovali s nezlomnou odvahou a konštruktívnou nezdolnosťou. Získali si neprehliadnuteľné vyznamenanie vďaka takým úspechom, ako je založenie Bahájskeho inštitútu pre vyššie vzdelávanie, aby zabezpečili vzdelanie nasledujúcich generácií, ich úsilie o zmenu názorov spravodlivo zmýšľajúcich krajanov – či už v krajine alebo mimo nej – a predovšetkým ich znášanie nespočetných nespravodlivostí, ponížení a nedostatkov s cieľom chrániť svojich spoluveriacich, zachovať integritu Bahá'u'lláhovej viery v Jeho milovanej vlasti a zabezpečiť jej prítomnosť v tejto krajine ako prínos pre jej občanov. V takýchto prejavoch neochvejnej statočnosti, zasvätenej oddanosti a vzájomnej podpory sa skrývajú zásadné poučenia pre to, ako musí bahájsky svet reagovať na zrýchlenie ničivých síl, ktoré možno očakávať v nasledujúcich rokoch.

86. Výzva, ktorú predstavuje súhra procesov integrácie a dezintegrácie, je v podstate výzvou, ako sa držať Bahá'u'lláhovho opisu reality a Jeho učenia a zároveň odolávať príťažlivosti kontroverzných a polarizujúcich diskusií a lákavých predpisov, ktoré odrážajú márne pokusy definovať ľudskú identitu a sociálnu realitu prostredníctvom obmedzených ľudských predstáv, materialistických filozofií a súperiacich vášní. „Vševediaci lekár prstom meria tep ľudstva. Vníma nemoc a v neomylnnej múdrosti predpisuje liek“, píše Bahá'u'lláh. „Jasne vidíme, ako celý ľudský rod obklopuje nesmierna, nesčíselná sužoba.“ Napriek tomu dodáva: „Medzi neho a Božského, Neomylného lekára, sa vložili tí, ktorých opojila samolúbošť. Povšímni si, ako všetkých vrátane seba samých zaplietli do osídel vlastných úkladov.“ Ak sa baháji zapletú do klamných predstáv súperiacich národov, ak budú napodobňovať hodnoty, postoje a praktiky, ktoré definujú do seba zahľadenú a sebazničujúcu dobu, oddiali a oneskorí sa tým uvoľnenie síl, ktoré sú potrebné na vykúpenie ľudstva z jeho ťažkej situácie. Ako vysvetľuje strážca, „zástanci budovania Bahá'u'lláhovho povstávajúceho svetového poriadku musia dosiahnuť vznešenejšie výšiny hrdinstva, pretože ľudstvo sa ponára do väčších hĺbok zúfalstva, degradácie, rozkolu a utrpenia. Nech kráčajú vpred do budúcnosti s pokojnou istotou, že hodina ich najväčšieho úsilia a najvyššia príležitosť pre ich najväčšie činy sa musí prekrývať s apokalyptickými otrasmi, značiacimi najnižší pokles v rýchlo upadajúcom osude ľudstva.“

87. Nikto nedokáže presne predvídať, akým smerom sa budú uberať sily dezintegrácie, aké prudké otrasy ešte zaútočia na ľudstvo v tomto veku plnom ťažkostí, ani aké prekážky a príležitosti sa môžu objaviť, kým proces nedosiahne svoj vrchol v podobe Veľkého mieru, ktorý bude znamením príchodu etapy, keď národy, uznávajúc jednotu a celistvosť ľudstva, „odložia zbrane vojny a obrátia sa k nástrojom univerzálnej obnovy“. Jedno je však isté: Proces integrácie sa tiež zrýchli, čím tesnejšie sa spojí úsilie tých, ktorí sa učia premieňať Bahá'u'lláhovo učenie do reality, s tými, ktorí sa v širšej spoločnosti usilujú o spravodlivosť a mier. V knihe Príchod Božskej spravodlivosti Shoghi Effendi vysvetlil bahájom v Amerike, že vzhľadom na obmedzenú veľkosť ich spoločenstva a jeho obmedzený vplyv sa v tom čase museli sústrediť na svoj vlastný rast a rozvoj, keď sa učili uplatňovať učenie. Prisľúbil však, že nadíde čas, keď budú vyzvaní, aby zapojili svojich spoluobčanov do procesu práce na uzdravení a zlepšení svojho národa. Tento čas teraz nastal. A nastal nielen pre bahájov v Amerike, ale aj pre bahájov na celom svete, pretože sila budovania spoločnosti, ktorá je s vierou spätá, sa uvoľňuje v čoraz väčšej miere.

88. Uvoľnenie takejto sily má dôsledky na nasledujúce desaťročia. Každý človek a každý národ má svoju úlohu v ďalšej etape zásadnej prestavby ľudskej spoločnosti. Všetci majú jedinečné poznatky a skúsenosti, ktoré môžu ponúknuť pri budovaní zjednoteného sveta. A je zodpovednosťou

priateľov ako nositeľov Bahá'u'lláhovho obnovujúceho posolstva pomáhať populáciám uvoľniť ich skrytý potenciál, aby dosiahli svoje najvyššie aspirácie. V tomto úsilí sa priatelia delia o toto vzácné posolstvo s ostatnými, usilujú sa preukázať účinnosť božského lieku v živote jednotlivcov a spoločností a spolupracujú so všetkými, ktorí si vážia a zdieľajú rovnaké hodnoty a túžby. Keď tak urobia, Bahá'u'lláhova vízia zjednoteného sveta ponúkne nádejné a jasné smerovanie ľuďom, ktorých vnímanie bolo skreslené zmätkom panujúcim vo svete, a konštruktívnu cestu spolupráce pri hľadaní riešení dlhodobých spoločenských neudov. Keď duch viery čoraz väčší preniká do srdca, aby roznieť lásku a posilnil spoločnú identitu ľudstva ako jedného národa, vstúpuje zmysel pre lojalitu a svedomitú občiansku zodpovednosť a namiesto honby za svetskou mocou smeruje energiu do nezištnej služby v snahe o spoločné dobro. Populácie si čoraz viac osvojujú metódu konzultácie, činnosti a reflexie, aby nahradili nekonečné súperenie a konflikty. Jednotlivci, spoločnosti a inštitúcie v rôznych spoločnostiach čoraz viac zosúladujú svoje úsilie v spoločnom ciele, aby prekonal sektárske súperenie, a duchovné a morálne kvality, ktoré sú základom pokroku a blahobytu ľudstva, sa zakoreňujú v ľudskom charaktere a v spoločenskej praxi.

89. Svet vsutku speje k svojmu osudu. Keďže Bahá'u'lláhova vec postupuje do druhého storočia Formatívneho veku, nech sa všetci inšpirujú slovami milovaného strážcu, ktorého vodcovská ruka nezmeniteľne formovala minulé storočie. Keď v roku 1938 písal o uskutočňovaní prvej etapy Božieho plánu, povedal: „Potenciál, ktorým ho všemohúca Prozreteľnosť obdarila, bezpochyby umožní jeho podporovateľom dosiahnuť svoj cieľ. Veľa však bude závisieť od toho, v akom duchu a akým spôsobom sa táto úloha uskutoční. Vďaka jasnosti a stálosti svojej vízie, vďaka nefalšovanej vitalite svojej viery, vďaka neskazenosti svojho charakteru, vďaka neotrasiteľnej sile svojho odhodlania, vďaka nedostížnej prevahe svojich cieľov a zámerov a neprekonateľnému rozsahu svojich úspechov môžu tí, ktorí pracujú pre slávu Najväčšieho mena... najlepšie preukázať nepokojnej spoločnosti bez vízie a viery, ku ktorej patria, svoju schopnosť poskytnúť jej príslušníkom útočisko v hodine jej záhuby. Vtedy a len vtedy tento krehký stromček, zasadený do úrodnej pôdy Bohom určeného správneho poriadku a oživený dynamickými procesmi jeho inštitúcií, prinesie svoje najbohatšie a predurčené ovocie.“

[podpísaný: Svetový dom spravodlivosti]